NĂM THỨ MƯỜI HAI. — SỐ THỨ 2060 MỖI SỐ : 0$02 NGÀY THỨ TƯ 30 JANVIER 1924

RESIDENCE SUPERIEURE AU TONKIN
DEPOT LEGAL

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 1876

HANOI

	Hanoi et banlieue	Indochine	Union postale	Etranger
Một năm	5 $ 00	6 $ 00	6 $ 30	6 $ 60
Các làng và các công-sở	»	6 . 00	8 . 00	8 . 00
Sáu tháng	3 . 00	3 . 50	3 . 20	3 . 30
Ba tháng	1 . 50	1 . 75	1 . 60	1 . 65
Một tháng	0 . 50	0 . 60	0 . 55	0 . 60

Les abonnements partent du 1er et du 16 de chaque mois

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur
61 63, Rue de Coton, Hanoi

Fondateur : F. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Rédacteur en chef : PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant : NGUYỄN-V-LUẬN

Adresse télégraphique : TRUNG-BẮC-TÂN-VĂN HANOI
TÉLÉPHONE N° 150

ANNONCES
Décomptées à raison de 2 lignes au centimètre de hauteur, sur 0 m 065 de large.
Une seule insertion. . . . . 0 $ 15 la c/m
Par contrat annuel
Par centimètre et par insertion. . . . . 0 $ 13 la c/m
Réclame dans la 1re page. . . . 2 $ 50 la ligne
Annonces judiciaires et légales. 1 $ 50 la c/m
On traite à forfait pour les contrats importants.

HÀNG TẾT

Từ hôm bước sang tháng chạp ta đến giờ, khắp kẻ chợ nhà-quê, đâu cũng nghe rộn-rịp về hàng tết : các nhà thợ-thuyền lo làm hàng tết, các nhà thương-mại lo buôn hàng tết, nhà giàu có lo thu xếp công việc để sắm đủ lệ bộ hàng tết cho thật trang-hoàng lịch-sự; nhà nghèo túng cũng lo bớt-chát ít nhiều để kiếm một đôi thứ hàng tết cho khỏi thua chị kém em : già nhủ trẻ, mẹ bảo con chỉ những là đi xem hàng tết, đi mua hàng tết. Mà hàng tết là gì ? Vì sao mà có cái tiếng « hàng tết » ? Tết là ngày đầu trong một năm, là cái biểu-hiệu hết năm cũ sang năm mới, cứ quả đi – cầu xoay khắp xung-quanh mặt trời một vòng lại đến ngày tết, nước nào cũng có ngày ấy chứ không phải riêng gì có một nước ta, nhưng nước ta xưa nay theo cái lễ tục nước Tàu, đối với ngày tết cho là một ngày phụng tự tổ-tiên rất long-trọng, là ngày yến hội thân hằng rất vui-vẻ, là một ngày thường thời hành lạc rất thú-vị, ngày thường thì ăn gì cũng được, mà ngày tết thì tất phải cỗ-bàn sang trọng, bánh-trái linh-đình, ngày thường thì mặc gì cũng xong mà ngày tết thì tất phải gấm vóc lụa là, nhẫn vòng hoa hột, ngày thường thì cửa nhà bảy biện loãng xoãng mà ngày tết thì tất phải nghi-môn màn quẩn, đỉnh đồng lọ sứ, ngày thường thì khách-khứa thù-tiếp sơ-lược mà ngày tết thì tất phải rượu ngon bánh ngọt, thuốc lá che hoa; vì có cái lễ tục ấy mà những đồ ăn, đồ dùng, đồ ngoạn-hảo, đồ trần-thiết cũng bao nhiêu những vật thuộc về xa-xỉ-phẩm thành ra những đồ nhu-yếu cho người mình trong ngày tết cả, người cần nhiều thì người cung cũng phải nhiều, năm năm cứ đến dạo này là tấp nập xôn-xao, các nhà công-thương vì cốt bán trong vụ tết mà làm ra hoặc buôn về những đồ ấy, người mua hàng cũng vì cốt dùng trong vụ tết mà đi sắm những đồ ấy, thành ra có cái tiếng « hàng tết » thông hành ở trong xã-hội ta. Đã gọi là hàng tết tức là những đồ nhu-yếu cho người ta trong ngày tết như trên kia đã kể, phần nhiều không phải là cái đồ người ta nhật dụng không có không được, chẳng qua là những đồ trần-thiết cho đẹp nhà, thường ngoạn để cầu vui, dãi khách để lấy cái tiếng sang, phô với chúng bạn phố phường để lấy cái thể-diện người thanh kẻ lịch, mà cả một nước ai cũng ăn tết, chơi tết thì người cần dùng cái hàng tết ấy thật nhiều, trong một cái thời-kỳ ngắn-ngủi có đầu đuôi vào độ một tháng trời mà ai cũng cần cho phải có mới được, phải đủ mới nghe thì vật-giá tất có đắng-dừng hơn lên, không tránh làm sao khỏi cái sự mua đắt được. Hàng mua phải đắt mà vốn không phải là những hàng nhật dụng tất nhu, giá toán là hàng của người mình làm ra bán cho nhau thì lọt sàng xuống nia, cũng không lấy gì làm đáng tiếc cho lắm; nhưng nào có thế đâu, thử nhìn khắp các phố các chợ ở suốt các nơi đô-hội tỉnh thành là những chỗ chứa hàng tết, bày hàng tết để dử người mua, có mấy thứ là hóa-sản của mình, nào độc-bình sứ, nào nghi-môn Tàu, nào rượu mùi, nào bánh hộp, nào xi-gà, nào nước hoa, nào chè, nào kẹo, nào thủy-tiên, nào liễn đó, cho đến giấy xanh, giấy đỏ, giấy vàng, giấy bạc, pháo thăng thiên, pháo mãn-địa là những thứ đốt ra thành tro, có khi lại xảy ra cái họa lại lửa cháy nhà nữa, bài tổ-tôm, bài tứ-sắc, bài bắt, bài tây là những thứ đánh chơi vô-ích, có người lại mang phải cái hại thua tiền mất việc nữa cũng đều kể vào trong các món hàng tết mà không có món gì là món nội-hóa của mình ; mỗi năm mỗi vụ tết tính nhà hơn bù nhà kém, mỗi nhà sắm hàng-tết hết độ mươi đồng, hãy nói trong nước có độ sáu triệu nhà, một cái tiền tiêu phí trong vụ tết này cũng mỗi năm mất đến sáu mươi triệu bạc, mà sáu mươi triệu bạc ấy it nào cũng đến ba, bốn mươi triệu là cái số phải nộp về tay ngoại-thương; ba, bốn mươi triệu bạc ấy nếu không tiêu phí vào vụ tết mà biết gom góp nhau để gây dựng một cái sự-nghiệp công-ích gì lớn thì mỗi năm ta lại chẳng lập được một cái đại công-xưởng hay một cái đại nông-cục dư ? nghĩ mà đáng tiếc.

Cái lệ tục về ngày tết của ta không phải là không có cái hay, không phải là nhất-khái nên bỏ hết, trong một bài khác sẽ xin bàn kỹ thêm ; nhưng dù không bỏ cái lệ tục ấy đi nữa thì sự sắm hàng tết cũng không phải là một sự bó-buộc trong lệ tục ấy tất phải có thế mới xong; phụng tự tổ-tiên thì ngọn rau bát nước mà thành kính cũng cảm cách được thần-minh, cần gì phải giấy bạc giấy vàng, bánh pháo nỗ đì đành, câu liễn treo sặc-sỡ; tụ hội thân bằng thì chén nước miếng trầu mà hòa thuận cũng vui-vầy trong làng xóm, cần gì phải có cao mâm dầy cỗ, hút xì gà nói chuyện, chuốc sâm-banh chúc mừng ; ta có theo cái lệ tục cũ mà ta không cần phải sắm-sửa rộn-rịp, đem cái đồng tiền hữu thực dụng đổi giả đắt với cái đồ vật không thiết nhu, hàng năm lại lậu chi ra ngoài mất một số tiền rất lớn. Ở một nước người còn hiếm, của còn kiệm như nước ta bây giờ, cần nên tiết kiệm tích-súc để bồi đắp cái nền kinh-tế mà mong có ngày giàu thịnh kịp người, thì cái thói xô nhau sắm hàng tết này tưởng cũng nên bảo nhau bỏ đi là phải.

T.

Âu-châu điện-tín

HAVAS

Paris, ngày 28 janvier 1924

Tại Thứ-dân nghị-viện

Nghị-viện giơ tay phản đối hai khoản của đảng Công sản xin hoãn không bàn đến các phương sách tài-chánh vội.

Tại hội-đồng Giám-định

Hội-đồng Giám-định đã ấn định cái chương-trình các công việc của hội-đồng định xem xét ở Berlin.

Việc thu lợi trong hạt sông Rhur

M. Poincaré và M Jaspar xét ra rằng việc thu lợi trong hạt sông Rhur mỗi năm được một nghìn triệu quan. Hai ngài xét ra hai chánh-phủ Pháp-Bỉ hợp ý với nhau về mọi điều.

VÔ-TUYẾN-ĐIỆN

Bordeaux, ngày 28 và 29 janvier 1924

Các báo đối với cái chánh-sách của quan Poincaré

Các báo nói rằng việc hội nghị ngày 26 Janvier tại nghị-viện rất là quan-trọng.

Báo *Petit Journal* có nói hai phần chia ba trong nghị-viện sẽ ưng chuẩn các phương sách lý tài của chánh-phủ. Thứ dân nghị-viện sẽ sẵn lòng nghe quan Poincaré trần thuyết mọi lẽ, và tin cậy ở cái chánh-sách của ngài, Báo ấy có nói : « Ta cứ đóng quân ở hạt sông Rhur, rồi giá tiền franc sẽ cao lên ».

Một người Đức đối với cái chánh sách của quan Poincaré

Von Gerlach có viết trong báo *Welt-Am Montag* một bài nói rằng cái thế lực của quan Poincaré một ngày một thêm vững-bền, vì dù có tòa nội-các mới nào, dù có một tòa nội-các về tả-đảng nữa, cũng không có thể bỏ được những điều chỉnh trong cái chính-sách của quan Poincaré.

Việc đất Palatinat

Dư-luận nói rằng hội-đồng các quan đại-sứ có thể ấn-định được cái chức-vụ của thượng hội-đồng, trong việc bình-vực cái trật-tự ở đất Palatinat và cuộc binh-an của quân-linh đóng ở đấy.

Tại tòa nội-các nước Đức

Tin Berlin. — Tòa nội-các xét các bản tờ trình của Von Hoesch, và của M. Schacht đều hợp ý nhau về một câu nói rằng nước Đức cần phải bàn kỹ thêm ; nhưng dù không bỏ cái lệ tục ấy đi nữa thì sự sắm hàng tết cũng không phải là một sự bó-buộc trong lệ tục ấy tất phải có thế mới xong; phụng tự tổ-tiên thì ngọn rau bát nước mà thành kính cũng cảm cách được thần-minh, cần gì phải giấy bạc giấy vàng, bánh pháo nỗ đì đành, câu liễn treo sặc-sỡ; tụ hội thân bằng thì chén nước miếng trầu mà hòa thuận cũng vui-vầy trong làng xóm, cần gì phải có cao mâm dầy cỗ, hút xì gà nói chuyện, chuốc sâm-banh chúc mừng ; ta có theo cái lệ tục cũ mà ta không cần phải sắm-sửa rộn-rịp, đem cái đồng tiền hữu thực dụng đổi giả đắt với cái đồ vật không thiết nhu, hàng năm lại lậu chi ra ngoài mất một số tiền rất lớn. Ở một nước người còn hiếm, của còn kiệm như nước ta bây giờ, cần nên tiết kiệm tích-súc để bồi đắp cái nền kinh-tế mà mong có ngày giàu thịnh kịp người, thì cái thói xô nhau sắm hàng tết này tưởng cũng nên bảo nhau bỏ đi là phải.

Tại hội-đồng Giám-định

Hội-đồng Giám-định đã ấn định cái chương-trình các công việc của hội-đồng định xem xét ở Berlin.

Việc thu lợi trong hạt sông Rhur

M. Poincaré và M Jaspar. xét ra rằng việc thu lợi trong hạt sông Rhur mỗi năm được một nghìn triệu quan. Hai ngài xét ra hai chánh-phủ Pháp-Bỉ hợp ý với nhau về mọi điều.

VÔ-TUYẾN-ĐIỆN

Bordeaux, ngày 28 và 29 janvier 1924

Các báo đối với cái chánh-sách của quan Poincaré

Các báo nói rằng việc hội nghị ngày 26 Janvier tại nghị-viện rất là quan-trọng.

Báo *Petit Journal* có nói hai phần chia ba trong nghị-viện sẽ ưng chuẩn các phương sách lý tài của chánh-phủ. Thứ dân nghị-viện sẽ sẵn lòng nghe quan Poincaré trần thuyết mọi lẽ, và tin cậy ở cái chánh-sách của ngài, Báo ấy có nói : « Ta cứ đóng quân ở hạt sông Rhur, rồi giá tiền franc sẽ cao lên ».

Một người Đức đối với cái chánh sách của quan Poincaré

Von Gerlach có viết trong báo *Welt-Am Montag* một bài nói rằng cái thế lực của quan Poincaré một ngày một thêm vững-bền, vì dù có tòa nội-các mới nào, dù có một tòa nội-các về tả-đảng nữa, cũng không có thể bỏ được những điều chỉnh trong cái chính-sách của quan Poincaré.

Việc đất Palatinat

Dư-luận nói rằng hội-đồng các quan đại-sứ có thể ấn-định được cái chức-vụ của thượng hội-đồng, trong việc bình-vực cái trật-tự ở đất Palatinat và cuộc binh-an của quân-linh đóng ở đấy.

Tại tòa nội-các nước Đức

Tin Berlin. — Tòa nội-các xét các bản tờ trình của Von Hoesch, và của M. Schacht đều hợp ý nhau về một câu nói rằng nước Đức cần phải bàn kỹ thêm ; nhưng dù không bỏ cái lệ tục ấy đi nữa thì sự sắm hàng tết cũng không phải là một sự bó-buộc trong lệ tục ấy tất phải có thế mới xong; phụng tự tổ-tiên thì ngọn rau bát nước mà thành kính cũng cảm cách được thần-minh, cần gì phải giấy bạc giấy vàng, bánh pháo nỗ đì đành, câu liễn treo sặc-sỡ; tụ hội thân bằng thì chén nước miếng trầu mà hòa thuận cũng vui-vầy trong làng xóm, cần gì phải có cao mâm dầy cỗ, hút xì gà nói chuyện, chuốc sâm-banh chúc mừng ; ta có theo cái lệ tục cũ mà ta không cần phải sắm-sửa rộn-rịp, đem cái đồng tiền hữu thực dụng đổi giả đắt với cái đồ vật không thiết nhu, hàng năm lại lậu chi ra ngoài mất một số tiền rất lớn. Ở một nước người còn hiếm, của còn kiệm như nước ta bây giờ, cần nên tiết kiệm tích-súc để bồi đắp cái nền kinh-tế mà mong có ngày giàu thịnh kịp người, thì cái thói xô nhau sắm hàng tết này tưởng cũng nên bảo nhau bỏ đi là phải.

T.

Tại Thứ-dân nghị-viện

Nghị-viện giơ tay phản đối hai khoản của đảng Công sản xin hoãn không bàn đến các phương sách tài-chánh vội.

Tại hội-đồng Giám-định

Hội-đồng Giám-định đã ấn định cái chương-trình các công việc của hội-đồng định xem xét ở Berlin.

Việc thu lợi trong hạt sông Rhur

M. Poincaré và M Jaspar. xét ra rằng việc thu lợi trong hạt sông Rhur mỗi năm được một nghìn triệu quan. Hai ngài xét ra hai chánh-phủ Pháp-Bỉ hợp ý với nhau về mọi điều.

VÔ-TUYẾN-ĐIỆN

Bordeaux, ngày 28 và 29 janvier 1924

Các báo đối với cái chánh-sách của quan Poincaré

Các báo nói rằng việc hội nghị ngày 26 Janvier tại nghị-viện rất là quan-trọng.

Báo *Petit Journal* có nói hai phần chia ba trong nghị-viện sẽ ưng chuẩn các phương sách lý tài của chánh-phủ. Thứ dân nghị-viện sẽ sẵn lòng nghe quan Poincaré trần thuyết mọi lẽ, và tin cậy ở cái chánh-sách của ngài, Báo ấy có nói : « Ta cứ đóng quân ở hạt sông Rhur, rồi giá tiền franc sẽ cao lên ».

Một người Đức đối với cái chánh sách của quan Poincaré

Von Gerlach có viết trong báo *Welt-Am Montag* một bài nói rằng cái thế lực của quan Poincaré một ngày một thêm vững-bền, vì dù có tòa nội-các mới nào, dù có một tòa nội-các về tả-đảng nữa, cũng không có thể bỏ được những điều chỉnh trong cái chính-sách của quan Poincaré.

Việc đất Palatinat

Dư-luận nói rằng hội-đồng các quan đại-sứ có thể ấn-định được cái chức-vụ của thượng hội-đồng, trong việc bình-vực cái trật-tự ở đất Palatinat và cuộc binh-an của quân-linh đóng ở đấy.

Tại tòa nội-các nước Đức

Tin Berlin. — Tòa nội-các xét các bản tờ trình của Von Hoesch, và của M. Schacht đều hợp ý nhau về một câu nói rằng nước Đức cần phải bàn kỹ thêm ; nhưng dù không bỏ cái lệ tục ấy đi nữa thì sự sắm hàng tết cũng không phải là một sự bó-buộc trong lệ tục ấy tất phải có thế mới xong; phụng tự tổ-tiên thì ngọn rau bát nước mà thành kính cũng cảm cách được thần-minh, cần gì phải giấy bạc giấy vàng, bánh pháo nỗ đì đành, câu liễn treo sặc-sỡ; tụ hội thân bằng thì chén nước miếng trầu mà hòa thuận cũng vui-vầy trong làng xóm, cần gì phải có cao mâm dầy cỗ, hút xì gà nói chuyện, chuốc sâm-banh chúc mừng ; ta có theo cái lệ tục cũ mà ta không cần phải sắm-sửa rộn-rịp, đem cái đồng tiền hữu thực dụng đổi giả đắt với cái đồ vật không thiết nhu, hàng năm lại lậu chi ra ngoài mất một số tiền rất lớn. Ở một nước người còn hiếm, của còn kiệm như nước ta bây giờ, cần nên tiết kiệm tích-súc để bồi đắp cái nền kinh-tế mà mong có ngày giàu thịnh kịp người, thì cái thói xô nhau sắm hàng tết này tưởng cũng nên bảo nhau bỏ đi là phải.

T.

Tin Trung-hoa

Ngày 24 Janvier 1924

Tin Bắc-kinh

Tôn-bảo-Kỳ tổ-chức nội-các

Thứ-dân nghị-viện bỏ 250 phiếu bầu Tôn-bảo-Kỳ làm Nội-các tổng-trưởng, và đã làm giấy tư sang phủ Tào-Côn.

Thái-đình-Cán tranh chức tài-chánh-trưởng

Thái-đình-Cán thấy Vương-khắc-Mẫn muốn từ chức tài-chánh-trưởng, đã vận-động để tranh chức ấy.

Cao-lãng-Uất xin từ chức

Bọn Cao-lãng-Uất thấy Tôn-bảo-Kỳ tổ-chức nội-các đã gần thành, quyết ý xin từ chức cả.

Ngô-cánh-Liêm định trở về Bắc-kinh

Ngô-cánh-Liêm thấy đảng mình thắng thế, đã định ngày về Bắc-kinh để tham dự thời-chính.

Hạm-đội ở địa-phận Chiết-giang

Uông-đại-Nai ếp đánh giây thép cho Ngô-bội-Phu xin Ngô sức cho mấy chiếc chiến-hạm về hàng Bắt-kinh phải đời địa-phận Chiết-giang cho mau.

Chánh-kiến của Ngô-bội-Phu

Ngô-bội-Phu đánh giây thép cho Tào-Côn, nói rằng không nên gây cuộc chiến tranh ở Giang-tô và ở Chiết-giang, nên chú ý về mặt Tứ-xuyên và Quảng-đông, và xin giao cho Tôn-truyền-Phương (ở Phúc-kiến) và Hà-phong-Lâm (ở Thượng-hải) hiệp sức trù nghĩ để bảo-hộ Thượng-hải hoàn-toàn là một nơi thương-giới.

Lục-Câm sang Thiên-tân

Lục-Câm phụng mệnh Tào-Côn sang Thiên-tân, nghe đâu muốn tỏ ý liên-hiệp với Boàn-kỳ-Thụy.

Ngô-bội-Phu muốn thu quyền ngoại-giao về quyền Tổng-thống

Ngô-bội-Phu nói chuyện với bạn hữu rằng mình quyết ý thu quyền ngoại-giao về quyền tổng-thống.

Cuộc chiến-tranh ở Tăng-thành (Quảng-đông)

Ở Tăng-thành mấy ngày nay Liên-quân cùng quân đội trấn-quỳnh-Minh đánh nhau kịch-liệt lắm. Phạm-thạch-Sinh đã sai đại-quân sang tiếp ứng.

Tưởng-quang-Lượng sai người về Vân-nam mộ binh

Tưởng-quang-Lượng (Vân-nam đệ tam đội quản-trưởng) thấy liên quân đã định ngày về đánh Bắc-kinh, đã sai người về Vân-nam mộ binh sang Quảng-đông, thao diễn huấn luyện để phụ thêm vào quân-đội về đánh Bắc-kinh.

Tôn-Văn định thân-hành về đánh Bắc-kinh

Tôn-Văn định giao quyền kiến-quốc chánh-phủ cho Hồ-hán-Dân, việc tỉnh Quảng-đông cho Hứa-sùng Trí, mà mình thì đem quân về đánh Bắc-kinh.

CUỘC GIAO-TẾ CỦA NƯỚC PHÁP VỚI NƯỚC ANH

Quan thủ-tướng Macdonald nước Anh có viết thư riêng cho quan thủ-tướng Poincaré nói rằng ông sẽ gắng sức dẹp mọi điều hai chánh-phủ không hợp ý với nhau, để giải-quyết các vấn-đề của hai nước có quan-hệ với nhau.

Quan Poincaré phúc thư lại tỏ ý sẵn lòng đồng lao cộng tác với chánh-phủ nước Anh.

Nước Pháp có bàn với nước Anh rằng các vấn-đề quan-hệ về đất Palatinat nên ủy cho hội-đồng các quan đại-sứ xử nghĩ.

MỘT CUỘC THI CHÓ

It lâu nay người Hoa-kỳ lại đặt ra một cuộc thi mới, là thi chó. Thi chó đẹp, chó khỏe hay thi thế nào? Không, thi chó cũng thi chạy như là thi ngựa vậy. Cũng có đường riêng để chó chạy, có cao dài để người ngồi coi, cũng có đánh cuộc, ăn thua cũng to lắm. Nhưng có một điều khó nhất là làm cho chó chịu chạy mà thôi. Lúc thi, chủ phải đứng ở chỗ gần đích mà gọi cho chó chạy đến. Đôi khi, có con đường chạy lại nhẩy qua bờ rào, mà chạy ra ngoài đồng chơi. Nhưng có thế cuộc thi mới lại càng thêm vui.

CÁI PHƯƠNG-TIÊM THÁP CỦA AI-CẬP Ở Paris cân nặng bao nhiêu và chở từ Ai-cập đến Paris công phu thế nào ?

Việc đem một cái phương-tiêm tháp về dựng ở Paris quyết định từ năm 1829. Lúc bấy giờ phải đóng riêng một chiếc tàu ở Toulon. Tàu đặt tên là *Louxor*. Tháng avril 1831 tàu khởi hành ở Toulon. Trên tàu có nhà kỹ-sư Lebas và một trăm hai mươi thủy-thủ. Tàu tới Alexandrie ngày 3 mai. Từ cửa sông Nil trở lên đường đi rất khó. Có khi mất 50 giờ đồng hồ mới đi được một dặm. Giới độ ấy lại nóng dữ. Các *ca-nốt* đem theo bị hư dần dần, khi tới chỗ cách Thèbes năm dặm thì chỉ còn có một cái *ca-nốt*, và còn có hai cái dây tam cổ nhưng cũng đã nát rồi.

Ngày 16 avril tàu tới gần điện Louxor. M. Lebas bèn chọn trong các phương-tiêm pháp, lấy một cái lành lặn nhất, và vận tải đề hơn cả. Ông tính ra tháp ấy nặng độ 250.000 kilogrammes.

Bấy giờ lại phải xẻ một con đường dốc từ chỗ điện đến chỗ tàu đỗ. Phải bạt mất hai cái núi con và một nửa cái làng mới làm được đường. Tám trăm người làm trong ba tháng mới làm xong con đường ấy. Đến ngày 31 Octobre mới hạ tháp xuống. Hạ có 25 phút thì xong.

Độ ấy sông Nil nước rất lớn, nên tàu Louxor phải đợi đến hôm 19 Août mới nhổ neo được. Ngày 1er Janvier 1832, tàu tới khỏi cửa sông, có tàu Sphinx kéo đỡ. Ngày 10 Mai, tàu tới Toulon, liền đi vòng bờ bể đến Havre, và từ đấy ngược sông Seine đến Paris. Ngày 25 décembre thì tới nơi.

Tháp chở đến Paris được ba năm mới dựng, vì còn phải đặt móng, và làm một cái đế bằng một tảng đá nguyên khối cân nặng 100.000 kilogrammes.

Ngày 25 octobre 1836 thì làm lễ khánh thành tháp ấy.

HÀI ĐÀM

Công-tử Bột kiện cô đầu

Hôm 23 vừa rồi, khi ông Thổ-công đã lên ngựa đi, Bột còn chạy theo đưa cái đơn nhờ đệ ngay lên đức Ngọc-hoàng-thượng-đế vì việc khẩn-cấp lắm.

Thổ-công đệ đơn, đức Ngọc-hoàng mở xem. Tưởng việc gì tế ra Bột kiện mấy cô đầu đã xử nhọ với mình, nợ có một chầu chảo mà bắt cứa nhau một cái ba-toong bịt bạc!

Sơn-phong.

Cuộc điều-tra về việc làm tự-điển Việt-Nam

Những câu đố và câu hát đối với quốc-văn thế nào?

Trong quốc-văn ta có rất nhiều chữ thuộc về danh từ và sự vật hiện còn dùng, phần vẫn hỗn tạp lắm, cùng một tên, cùng một việc, mà chỗ gọi thế nầy, chỗ gọi thế khác, ai muốn nói gì cũng được, không có bằng cứ vào đâu ; bây giờ nếu ta muốn biết một tiếng nào cho thật rõ-nhất định, mà trừ phi tìm kiếm trong những truyện Lục-bát và một ít bài từ phú thì ca, đã thông dụng rồi, thì làm sao mà biết đặng ?

Hỏi như vậy, mới nghe qua, tưởng là khó lòng giải quyết, nhưng ta xét lại cho kỹ trong câu đố và câu hát, thì thấy có vô số là tài liệu, không những đủ làm điển cố cho quốc-văn, mà lại còn biện hạch được sự sai lầm nữa, có khác nào chữ nhọ hay lấy điển tích ở trong Kinh-thi ; bởi thế tôi tưởng rằng câu hát và câu đố, đối với quốc-văn ta có ảnh hưởng nhiều lắm. Tôi có tìm được mấy câu, sẽ xin lần lượt biên ra sau này mong nhờ các ngài trong cuộc Điều-tra phân đoán cho, thì thật là may lắm vậy :

∴

« Ba mươi nhốt lại một lồng, một chục có mồng, hai chục không trơn »

Lấy cớ 30 con gà nhốt trong một lồng, có 10 con sống và 20 con mái, mà đố « một tháng » là ngụ ý gì ?

Chính là ngụ ý có một chữ « mồng » mà thôi, vì mười ngày đầu tháng, thì người ta gọi là : « Mồng một, mồng hai, vân vân cho đến mồng mười » còn về hai mươi ngày sau không gọi là « mồng » nữa,

Rứa thì « Mồng » hay là « Mùng », chữ nào đúng hơn ?

∴

« Nực cười chim Sả cá Hanh, đố ai nỗi đặng chim lành cá y » ?

« Chim Sả » tức là chim lông xanh biếc, mỏ đỏ, chân đỏ, ăn cá dọc bờ sông, bờ suối ; chữ nho gọi là « chim Phỉ-túy », (phỉ túy điểu), ở Bắc gọi « chim Trả » ở Huế gọi « chim Sả-sả » nói thuộc về loài « Bói cá » và « kể-chài ».

Ngụ ý con chim sả ra từng mảnh, con cá mồ ra từng hanh, mà đố ai nỗi lại được cho chim lành cá y như cũ.

Vậy thì chính danh nó « chim Sả » hay là « chim Trả » ta gọi như thế, trưởng chỉ nghe tiếng nó kêu mà đặt tên, chứ không có ý nghĩa gì ngoài ».

Còn « cá hanh » thì chưa rõ ở đâu có tên gì khác nữa chăng ?

∴

« Bởi say sưa nên chi sáo bỏ, cơ chi say dây, dông tố quản chi ».

« Say » là cây cọc cắm sáo vấy cá ở giữa đầm, hoặc bằng tre bay là bằng gỗ, nó thường bị sóng gió đánh cho ngúc ngắc như hình bợm say sưa, nên chi người ta đặt tên là « cây say ».

« Sưa » tức là « Thưa » ; « dây » tức là « mau » ; ở đường trong nói « Sưa, dây » chứ không nói « Thưa » như đường ngoài.

« Bỏ » tức là « ngã », « cơ chi » cũng như « phải chi ». « tố » là gió dữ, về mùa đông, mùa xuân hay có, lắm khi to như bão, nhưng nó chỉ thổi có một hướng mà thôi.

Câu này tuy không đố cái gì, nhưng có tỏ ra được nhiều chữ ở đường trong với đường ngoài dùng khác nhau.

Chính nghĩa nó là « bởi cây say cắm sưa (thưa) không giữ tấm sáo cho vững vàng, nên chi sáo mới bỏ (ngã) ; cơ chi (phải chi) cây say mà cắm dày (cắm mau hàng) giữ vững tấm sáo, thì dầu có dông tố (gió lớn) cũng chẳng quản chi ».

(Còn nữa) Phụng-Đình Tourane

Cải chính

1-) « Phân biệt các sắc » trong số báo 2 52.

Rum, là màu điều nhuộm bằng cây Rum, chớ không phải Bum (R chớ không phải B).

Màu « Da cam » thuộc về sắc đỏ, giống như màu « Hồng đơn » chớ không phải thuộc về sắc lục. « Da quả cam chín ».

2-) « Quốc-ngữ phổ-thông » trong số báo 2054.

« Con giải » là thích nghĩa « Con trạnh », nên xấp liền với « con trạnh » giữa dấu (.), chớ không phải « đáp rằng con giải v. v. ».

3-) « Bàn góp tiếng Thanh với tiếng Bắc » trong số báo 2048.

« Hái cần thân cơm » chớ không phải « Thâm cơm ».

Cuộc thi thơ

Của Ngô-thị-Quyền nữ-sĩ

MDCLXXV

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Học đồi mà đây miếu vẫn sùng.
Vua Lý khéo xây nền Khổng-giáo,
Thành La thêm rạng vẻ Hoa-phong.
Nén hương quốc-tế lòng kim cổ,
Mảnh đá hiền bi dấu tổ-tông.
Còn Nhị còn Nùng còn miếu cổ,
Tăng quang còn đợi khách thành [trung.

MDCLXXVI

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long.
Miếu vẫn tôn-nghiêm đạo vẫn sùng.
Mở lối bích ung nền tảng Lý,
Dựng nền danh giáo nước non Hồng.
Cung tường xa sánh đàn vua Tố,
Bia gác gần nương miếu cụ Hùng.
Nghiên Nhị bút Nùng còn mãi mãi,
Văn-minh từ đó dã vun trồng,

Đặng-trần-Dương
Làng Phù-đồng, Bắc-ninh

MDCLXXII

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Này miếu đây là chốn kinh chung.
Tự Khổng vẫn trơ nền bệ Lý,
Lâm Ung chưa xóa lối xe Nùng.
Đoái bia khoa giáp mơ thời thịnh,
Lắng mõ xuân đinh tỉnh giấc nồng.
Này gác, này đình, này cổ-thụ,
Đường đàn này chẳng phụ non sông.

MDCLXXVIII

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Miếu vẫn còn đây đạo vẫn sùng.
Mực Lý khéo xây nền tự Khổng.
Bút Nùng khôn họa lối lâm Ung.
Đốt hương đế-bá xông mùi đạo.
Đập mõ xuân-thu vẳng tiếng hồng.
Còn gác, còn bia, còn cổ-thụ,
Văn-minh còn để dấu non sông.

Đặng-trần-Vũ
Làng Phù-đồng, Bắc-ninh

MDCLXXIX

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Trải mấy triều nay có biết không?
Võ miếu thạch bia còn mãi mãi,
Kiếm-hồ bút tháp đứng song song.
Nho lâm rậy khắp vùng Đông Á,
Chung đỉnh xây nên chốn Nhị Nùng
Lý, Nguyễn, Trần, Lê bao thế-kỷ,
Muôn đời hương lửa vẫn tôn sùng.

Nguyễn-thị-Thìn
4, Route de Huế, Hanoi

MDCLXXX

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Thánh miếu này nơi kỷ-niệm chung.
Vua Lý dựng gây nền đạo mạch,
Thành La tô-điểm vẻ hoa phong.
Gác càng trăng tỏ bia càng vững,
Nùng vẫn non cao Nhị vẫn trong.
Còn dấu cố-đô còn miếu cũ,
Còn nền nho-giáo để gương trông.

Nguyễn-văn-Liệu
Làng Đình-vỹ, Bắc-ninh

MDCLXXXI

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Phố Giám ai qua đứng lại trông.
Biển gác vàng phai nền nếp cũ,
Chữ bia xanh biếc bức xa lồng.
Bóng trăng Tứ-thủy in sông Nhị,
Tiếng mõ Ni-sơn vẳng núi Nùng.
Âu-học ngày nay dần mở rộng,
Văn-chương dẫu khác kỷ-cương [chung.

Nguyễn-khắc-Cần
Phố Thạch-đà, Yên-lãng, Phúc-yên

MDCLXXXII

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Miếu vũ nguy-nga ngất Nhị Nùng.
Tiến-sĩ bia Lê nền quốc-túy.
Khuê-văn lầu Lý nếp nho-phong.
Hạnh đàn rộng mở nguồn Thù Tứ,
Mộc-đạc vang lừng cõi Á-đông.
Đạo học dù đời thay đổi mới,
Nền nho bền mãi với non sông.

Đái-xuân-Du
79, Ta biên, Thanh-hóa

MDCLXXXIII

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Bút hóa-công tô vẻ Lạc-Hồng.
Khắp cõi Nam-thiên cùng Bắc-địa,
Trong luồng hóa-vũ với xuân-phong.
Hồi minh lắm lúc xoay vần tạo,
Hương hỏa muôn xưa tạc chữ đồng.
Còn Nhị cùng Nùng còn quốc-túy,
Nào người quân-tử gợi kim chung.

La-phù, Ngô-ngọc-Trấn

MDCLXXXIV

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Thánh miếu nơi này đạo chính-tông.
Mấy đợt cung-tường cao có một,
Đôi vầng nhật-nguyệt sáng không [cùng.
Trời Nam bề Bắc không kim cổ,
Trước Lý sau Trần tắc thủy chung.
Văn-sĩ văn-minh nào những bậc,
Nào ai khéo rạng tiếng chuông đồng.

La-phù, Nguyễn-phan-Lực

MDCLXXXV

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Lợi thấy rồng bay tượng thánh cung
Rực-rỡ hạnh đàn cùng cối thất,
Điều hòa ngọc-khánh với kim chung.
Xoay gương thu nhật soi nền Lý,
Mở quạt xuân phong khắp cõi Hồng.
Mưa gió một niềm hương lửa nguyện
Nùng kia là núi Nhị là sông.

La-phù, Ngô-văn-Quý

MDCLXXXVI

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Gió Mỹ mưa Âu đạo vẫn sùng.
Sông Nhị núi Nùng phong-cảnh cũ,
Sân Thi cửa Lễ lửa hương nồng.
Tường xây phủ mỹ tầng cao ngất,
Bia tạc cương-thường dấu chẳng [bong.
Miếu mạo bóng in vầng nhật nguyệt.
Ngoài đường khách đứng lại mà trông.

Lý-đình-Cảnh
Làng Xa-cầu, Hà-đông

MDCLXXXVII

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Ghi để làm gương cõi Á-đông.
Đường bệ xây nền từ Lý thị,
Cung tường cao ngất chốn Nùng [phong.
Nền văn vẫn giữ màu kiên bạch,
Nguồn đạo trôi sang bến Nhị hồng.
Qua chốn kinh-thành trông thấy đó,
Một lòng thành kính chẳng ai không.

…rần-đắc-Hoạt
Làng Mai-sáp, Nam-định

MDCLXXXVIII

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Gây dựng bao giờ tạo hóa công.
Nền Hạnh xưa truyền bên cõi Bắc,
Sân Thi này thấy chốn thành Đông.
Nhị-hà có ý khai nguồn đạo,
Nùng lĩnh làm hình án trước cung.
Thành quách trải bao lần đắp đổi,
Thế mà văn-miếu vẫn như không.

Nguyễn-thạc-Xong
Làng Đình-bảng, Bắc-ninh

MDCLXXXIX

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Cửa Giám qua đây luống chạnh lòng.
Nọ Lý Trần Lê nền quốc-học,
Này Vương Đế Bá dấu huỳnh cung,
Phong-trào thời đại dù xô đẩy,
Dường cột cương-thường chẳng [chuyển rung.
Nào phái duy-tân ai đó hử,
Nóc văn-minh cũ nhớ hay không?

Đinh-hồng-Châu, Hải-dương

MDCXC

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Ngắm mạch tư-văn khéo sượng sùng.
Cửa Giám lầu Khuê vừng ác giãi,
Bút Nùng nghiên Nhị mảnh trăng trong
Biển đề Sư-biểu vàng trơ trát,
Bia tạc Khoa-danh đá chập chồng.
Thay đổi trải bao tay thợ tạo,
Rừng nho còn đứng với non sông.

Nguyễn-đình-Khôi, Hải-dương

Tin sau cùng

Xe đạp bay

M. Pescara cưỡi một cái xe đạp bay đi được 750 m trong mười phút.

Vi c thợ hỏa xa nước Anh đình công

Việc đình công đã giải quyết xong, Chiều thứ ba sẽ làm việc.

VIỆC HANOI

Thời-tiết

7 giờ 18 độ
15 giờ 20 độ

Lịch ngày mai

Dương lịch

Thứ năm, 31 janvier 1924

S. Marcelle

Âm-lịch

26 tháng 12 năm Quí-hợi

Ngày Kỳ-dậu

Hành Thổ, Sao Đẩu, Trực Thành.

KY: Phá-khoán, Yến-hội

NGHI: Nhập học, Giá-thú.

Giá bạc. — Kể từ ngày 30 Janvier 1924, giá bạc ở kho Nhà-nước định là **10 f. 80**

Thị giá quốc-trái. — *Ngày 30 janvier 1924*: 3%. 54.80 — 3%. Thứ hoàn vốn dần 65 15. — 4%. 1917 58.40. 4%. 1918 57,50. — 5%. 1915 1916 71.10. — 5%. 1920 84.40. — 6%. 1920 81.55.

Tin tàu. — Tàu *Orénoque* khởi-hành ở Tourane ngày 29 janvier, hồi 21 giờ. Tàu tới Haiphong ngày 30 janvier, hồi 23 giờ.

Tàu *Chili* ở Pháp sang tới Singapore buổi sáng ngày 2 février.

Hội-đồng Chính-phủ thường-trực. — Sáng hôm nay, hồi 9 giờ, hội-đồng Chính-phủ đã họp kỳ thường trực tại nhà khánh-hạ phủ Toàn-quyền, do quan Toàn-quyền Merlin chủ tọa. Trong những vấn-đề xét thì có những việc này:

Đặt ra thuế mới sẽ thu tại chỗ chứa súc vật hay là tại lò sát sinh ở Haiphong.

Định tiền thuê tháng là 755 đồng cho người coi việc đánh giá cầm đồ và coi kho nhà cầm đồ Haiphong.

Duyệt y tờ nghị-định quan Thống-sứ Bắc-kỳ định giá tiền là 5 hào cho những kẻ bệnh và lấy thuốc vào hạng mất tiền tại nhà thương Annam ở Hanoi; nghị định đặt ra mấy thứ thuế ở các chợ trong thành-phố Nam-định; nghị-định đổi lại lệ cho học-trò trường Bảo-hộ mượn sách.

Duyệt y những tờ biên-bản đấu giá thầu việc mua toa chở hành-khách cho đường xe-hỏa Vinh đi Đông-hà.

Việc xếp đặt lấy nước ăn cho thành phố Nam-định.

Việc chỉnh-đốn lại các sở quản-lý văn khế ở Đông-dương vân vân.

Quan cai-trị Alberti về nghỉ. — Quan cai-trị Alberti chánh văn-phòng quan Thống sứ Bắc-kỳ chừng tháng sau thì về qui quốc nghỉ, chưa rõ quan Thống-sứ sẽ kén ai vào chân ấy.

Tại tòa Đốc-lý. — Quan Đốc-lý Mourroux đến ngày 23 Mars này thì đáp tàu *Porthos* về qui quốc nghỉ. Đến nay vẫn chưa biết quan cai-trị nào sẽ sung chức ấy.

Hội đồng thành-phố. Hội-đồng thành-phố chừng đến ngày 15 février thì họp kỳ thường lệ.

Các cuộc hòa nhạc. — Trong dịp tết nguyên đán, các binh lính về nghỉ nhiều, vậy những cuộc hòa nhạc tại các công viên bãi đi từ 31 janvier đến 7 février.

FAMILY - CINÉMA

29 và 31, Phố hàng Buồm, Hanoi

CÁO - BẠCH

Nhân ngày tết đầu năm gần đến, các quý-khách được nhàn hạ, bản-rạp xin kính cáo trước để các ngài được biết:

Ngày thứ ba, thứ tư, thứ năm và thứ sáu là mồng 5, 6, 7 và 8 tháng Février 1924 tức là ngày mồng 1, 2, 3 và mồng 4 tháng giêng Annam, trong những ngày này, ngày nào cũng có chớp ban ngày, từ 5 giờ đến 7 giờ tối. Mỗi ngày chớp mỗi chương-trình khác nhau.

Bản-rạp xin chọn những trò rất vui, rất hay, để hiến các ngài trong bốn ngày tết nhàn hạ, mua vui rất đích đáng.

Xin các quý-khách chiếu cố.

FAMILY — CINÉMA Kính cáo

TRẢ TIỀN BẰNG CON-NIÊM

(Payements en timbres-postes)

Nhiều ông gửi tiền trả bản-quán bằng con-niêm, sự ấy thiệt cho bản-quán lắm. Vậy có lời trình các ngài trừ ra những tiền đổi chỗ ở, còn thì bản-quán không nhận tiền gì trả bằng con-niêm cả.

Giấy bạc giả. — Nhà Ngân-hàng Đông-pháp có bá cáo rằng chi-nhánh ở Saigon vừa trình rằng hiện có nhiều giấy bạc giả hai chục đang lưu hành.

Những giấy bạc giả đã bắt được ấy là những giấy sắc tím phát hành tại Saigon, có ba tên ký, một tên ký chữ viết và hai tên ký chữ in. Các giấy giả ấy xét có những cái dấu đặc biệt như sau này:

Mặt phải: Vẽ thô, những nét vạch ở tờ giấy rậm hơn, nhưng màu lạt hơn.

Cái dấu hiệu ở trong giấy thì từ đầu người đến cái cằm về bên phải có vết nhiều, chữ số và chữ in cũng viết sai.

Mấy chữ: *Décrets des 21 janvier 1875, 20 février 1888, 10 mai 1900 và 3 avril 1901* » thì in sai nhiều: chữ *Des* in là *Dos*, *Avril* in là *Avrit*.

Về phía dưới bên tay phải, trong cái khung vẽ có chữ số 20, thì chữ số ấy một phần lại kẻ nét đôi be bé bằng mực đỏ.

Phần nhiều, thì mặt phải các giấy giả hình như rây đỏ chứ không phải là pha mùi đỏ mà xem ra cái nét vẽ không nổi lên.

Mặt trái: Điều 139 *du code pénal* in ở giữa cũng sai nhiều chỗ, như chữ *Pénal* thì in là PBNXL.

Tiền quyên cho các hội làm phúc. — Quan Đốc-lý vừa nhận được 1· của ông hội-trưởng hội Ái-hữu Cao-đẳng tân cựu học-sinh số tiền 1000 francs để giúp cho xã Hauviné Hanoi là con nuôi của thành-phố và một số nữa 50 đồng cho hội Bảo-anh.

2· M. Freros là hội-trưởng hội Boxing-club (hội đấu võ) 32 đồng giúp cho hội Bảo-anh. Số tiền này là trích ở tiền thu được trong buổi đấu võ tại nhà hát Tây tối 26.

Một bạn đồng-nghiệp mới. — Bản-báo vừa nhận được mấy số đầu tờ « *Trung-lập-báo* » là một tờ báo bằng quốc-văn mới xuất hiện ở Saigon, bắt đầu từ ngày 16 janvier vừa rồi. Chủ-nhiệm là ông Henry de Lachevrotière. Chủ bút là ông Lương-khắc-Minh.

Bản-báo xin vui lòng có lời chúc mừng bạn đồng-nghiệp mới được rường cửu phát-đạt.

CÁO-BẠCH

Từ ngày 21 janvier cho đến ngày 7 février, những thứ nước hoa hiệu L. T. Piver Floramye — Azurea và Pompeia sẽ bán có 1 $ 10 một lọ.

Bán tại hiệu bào-chế **MONTÈS**, nhà đồng-hồ ba chuông, số 54, phố Paul-Bert, Hanoi.

BÁN ĐẤT

Có mấy lô đất để làm nhà ở giốc hàng Kèn muốn bán.

Hỏi tại: 81, Rue Paul Bert

3757

Cái nguy hiểm cho trẻ con ngồi xe đạp. Sáng hôm qua hồi 9 giờ có một người đi xe đạp qua đường Thành lại kèm thêm một đứa bé chừng 6 tuổi ngồi đằng trước gần chỗ tay lái. Thằng bé đi chân không, vướng vào tai-hoa bánh đằng trước thành ra đổ, hai người cũng bị ngã trọng thương mà xe thì quằn cả bánh đằng trước, may có mấy người đi qua nâng cả đôi lên xe, đưa vào nhà thương buộc thuốc.

Sao lại có lắm người liều lĩnh như thế, mình ngã đã vậy, chứ con trẻ nó ngã thì nguy hiểm biết thế nào. Lắm khi ở trong các phố đông người qua lại, thấy những người để trẻ trên xe đạp, hay có người lại một tay ẵm trẻ, một tay cầm lái trông phải rùng mình!

Vì túng tết. — Đào Lan 18 tuổi, ở Bạch-mai bị bạn đồng phường là đào Phúc cũng ở xóm ấy kiện rằng lấy trộm hai cái nhẫn mặt của một người làng chơi, giá đáng 240 đồng. Vậy đào Lan đã phải bắt để xét hỏi.

Thưa rằng tết đã đến nơi,
Vị tình mượn thử một đôi nhẫn này,
. . . . Nào phải chơi bây!

Ngạch Học-chính. — M. Ng-văn-Thịnh, giáo học hạng năm, nay bổ vào làm thị dịch tại trường Bảo-hộ. Phụ-cấp mỗi tháng 6 đồng.

Xưởng máy cưa. — M. Lê-chung-Châu, quán Hà-nội, được phép lập một xưởng máy cưa tại nhà số 37 ter Boulevard Armand Rousseau Hà-nội.

Một nhà cầm đồ trái phép. — Sở Mật-thám vừa cho đòi một người đàn-bà ở hàng Giấy số 55 là Đàm-thị-Chương có cầm đồ cho nhiều người mà không có môn-bài. Trong nhà hiện có thấy nhiều đồ vật của những người đem cầm như là xuyến vàng, hoa-tai, nhẫn, kiềng, khuy, ống vôi, (những đồ này phần nhiều là của các chị em xóm trên) cùng là chóp nón, vỉ thuốc, quần áo tây, quần ao ta và cả đến kim-khánh với kim-tiền nữa, giá ước đến nghìn hai bạc.

Cái nhẫn của quan viên. — Hai cái nhẫn của quan viên nào hát tại nhà đào Phúc ở Bạch-mai mà đào Lan quá bỡn thì nay đã thấy được một cái tại nhà Thị Hai 35 tuổi ở phố hàng Bạc số 36. Vậy sở Mật-thám đã cho đòi Thị Hai đến xét hỏi.

THỢ MAY NÊN BIẾT

M. MOREAU Jeune, thợ may, ở số 102, phố hàng Trống, Hà-nội, vì nay mai sẽ về Tây nghỉ, nên có bán hạ giá những thứ dạ may quần áo, bàn, ngăn bán hàng.

3758

Việt-Nam thanh-niên hội. — Trưa hôm chủ-nhật mới rồi, tại hội V. N. T. N., các ủy-viên đã họp hội-đồng để xếp-đặt ngày hội 13 avril (cuộc diễn-địch và ngày hội hôm sau cuộc diễn-kịch ấy).

Đến 7 giờ rưỡi tối thì có cuộc đàm đạo. Đầu bài là: « Tục lấy nhiều vợ » ông Hồ-trọng-Hiếu đã khai giảng thần-tình và kỹ-càng lắm. Sau xem nhiều lời bàn luận tiếp theo thì đã phát-minh ra như sau này: 1° cần phải mở-mang đạo-lý cho mọi người biết ra sức đánh đổ cái thói dâm đãng thì đối với phong-tục luật-pháp nào cũng giữ cho nền gia-đình được vững-vàng, 2° cần phải cho người vợ được cái địa-vị xứng đáng đối với chồng và được cách đối đãi yêu-kính ở chốn gia-đình, 3° cần phải mở mang các phép vệ-sinh trong nhà và nhất là vệ-sinh nuôi trẻ.

Kỳ đàm-đạo sau sẽ họp vào ngày chủ-nhật 9 mars. Đầu bài là: « Bổn-phận trong xã-hội », ông Lê-phan-Thoại sẽ khai-giảng.

H. V. N. T. N, lại cảo.

(Xem trang thứ ba, cột thứ hai)

BÁN HẠ GIÁ

Giá bán lẻ tại Hà-nội

Thuốc STIC « PARFAITES » mỗi gói	0p 08
Thuốc STIC « HAVANE » mỗi gói	0 . 10
Thuốc STIC « ANGLAISES » (Thanh-hương) bọc vào hộp hàn kín, mỗi hộp hai mươi điếu	0 . 20

3097

Số 54

ĐÁ-BIẾT-TUỒI-VÀNG

(Trinh-thám tiểu-thuyết)

PHẠM-BÙI-CẦM dịch-thuật

Cuốn tiểu-thuyết này cho là ái-tình tiểu-thuyết cũng được, mà cho là trinh-thám tiểu-thuyết cũng được. Vậy xin dịch ra để cống-hiến các bạn độc-giả một cuộc tiêu-nhàn khiển-hứng trong khi tửu-hậu trà-dư!

.... Chuyến tàu của Pháp-quốc công-ty chừng đến thứ ba này thì đến nơi, vậy nội nhật ngày thứ hai thì ông Khắc-lôi-tê giả sẽ phải khởi hành đi đến Tây-biên. Ông giao các đồ vật đây cho tôi, thế thì thôi ông không còn việc gì nữa, xin ông cứ việc về, tôi còn dở bận nhiều việc lắm!

Hai chúng tôi bấy giờ bèn từ biệt Mã-cách rồi đi ra, tôi khẽ nói với Cách-tư-thắc rằng:

— Người ấy chẳng hóa ra một người có đại-tài lắm dư? Trong khoảnh khắc làm thế nào mà nặn ngay ra một người giống tôi được?

Cách-tư-thắc nói:

— Người ấy danh tiếng lừng lẫy khắp Âu-châu, há có phải rằng chỉ ở một xó Nữu-ước này mà thôi đâu. Kẻ cái tài cơ biến thì thực thiên hạ không ai bì kịp. Các nước Âu-châu nước nào cũng muốn mời ông ta làm lĩnh tụ cho đảng trinh-thám, song ông ta đều từ chối không chịu đi. Nay ở đây mở ra một sở, liệu biện giúp các công việc khó khăn cho mọi người, trong nhà thu dụng kể có hơn trăm con người, mà khi ta vào đó không thấy có một người nào cả, coi vậy thì đủ biết cái tài điều-khiển của người ta là giỏi vậy.

Qua hai giờ sau, tôi cùng Cách-tư-thắc đem các đồ vật đến. Vừa vào khỏi cửa, thì dường như mình đứng soi vào một cái gương to, trông thấy cả người vậy. Thấy một người tầm vóc cũng như tôi, đứng ở bên bàn giấy Mã-cách.

Mã-cách thấy tôi vào, liền trông trước trông sau, ngắm đi ngắm lại, xem có giống tôi không, rồi nói:

— Giống đấy! Nhưng chỉ có lông mày thì muốn chừng khí đậm hơn một chút, song cái đó thì cũng dễ chữa.

Lại nói:

— Kiều-trị! Nhà ngươi phải lưu ý mà coi cái bộ đi đứng của ông Khắc-lôi-tê đây, phải nhận lấy cho tinh mới được nhé! Ông Khắc-lôi-tê! xin mời ông sang phòng bên này, đôi bên thay đổi quần áo cho nhau!

Tôi sang bên phòng thay quần áo, thấy phòng dẫu rằng nhỏ hẹp, song bày biện rất là lịch sự. Người ấy hỏi tôi rằng:

— Khắc-lôi-tê! Ngài có đeo kính không?

Tôi nói:

— Xưa nay tôi không có đeo kính bao giờ cả.

Người ấy lại nói:

— Tôi nghe cái tiếng ngài nói, dường như cũng không có cái chi là đặc-biệt lắm. Nhưng ngài có từng quen biết ai ở Mỹ-quốc không? Ngộ khi gặp mà không biết là ai, thì làm thế nào?

Tôi nói:

— Tôi đến chơi Mỹ-châu lần này mới là lần thứ nhất, xưa nay cũng không có chơi bời quen thuộc với ai, song ở Lãnh-nô-khắc-ty thì tôi cũng đã có gặp một đôi người.

Kiều-thị nói:

— Thế thì được! ở khách-sạn, ngài ở cái phòng số 564 có phải không? ngài có quen ai ở trong khách sạn không?

Tôi nói:

— Tôi mới đến ngày hôm nay, cũng chưa có nói năng gì với ai cả.

Kiều-trị nói:

— Ngài bảo đi sang phía tây, thế ở đấy ngài có ước hội với ai không?

Tôi lại nói:

— Không!

Kiều-trị nói:

— Nếu thế thì dễ lắm. Thôi thế bây giờ xin ngài nói lại một lượt nữa, thì tôi khắc nhận được cái giọng nói của ngài vậy.

Khi tôi ra, Mã-cách đưa mắt nhìn cả hai người, rồi nói:

— Tôi xin chúc cho hai ông đều được hai chữ bình yên, sớm sớm lại được cùng nhau tương kiến. Bây giờ còn những một giờ nữa, ông sắp sửa rồi ra tàu đi thì vừa!

Tôi nói:

— Bao nhiêu hành-trang tôi đã bỏ đi mất cả rồi, nay còn phải đi sắm sửa một vài thức cần dùng mới được.

Cách-tư-thắc nói:

— Không cần! Tôi đã chỉnh bị cả rồi. Nay ông đã là người vô danh tính; ông muốn làm cái chi thì làm, mặc ý, không cần phải e lệ giữ gìn chi nữa.

Chúng tôi bèn lấy xe hơi đi ra bến tàu. Khi đã lên tàu rồi, tôi bèn nói:

— Phòng ta đâu?

Cách-tư-thắc đáp:

— Chưa có!

Tôi lấy làm lạ hỏi:

— Không có phòng thì làm thế nào?

Cách-tư-thắc nói:

— Cần chi, phòng lấy lúc nào mà chẳng được. Lên trên boong bây giờ, ngộ có người người ta xem đến thiếp danh của mình, người ta sinh ra lòng nghi chăng, chẳng bằng ta đừng lên vội!

Bốn giờ sau, còi tu tu thổi, tàu lừ lừ chạy, tôi một mình đứng tựa lan-can, ngắm trông mặt bể, mãi đến lúc ác tà thỏ mọc, xa trông trên bến chỉ còn như một sợi chỉ nằm ngang. Tự nghĩ mình đi chuyến này, u u minh minh, thật chẳng khác như người đi trong mộng vậy.

CHƯƠNG THỨ XXIX

Cách-tư-thắc vốn người vui tính, dẫu trong lúc nguy hiểm cũng vẫn cứ bông đùa luôn luôn. Tôi từ khi ở nhà Mã-cách ra, thì đã thay hình đổi dạng ăn vận giả ra một ông lão nhà quê. Cách-tư-thắc hễ trông thấy tôi thì lại toét miệng ra cười, rồi nói:

— Ông bạn tôi ơi! Trông ông bây giờ ngộ nghĩnh tệ! Thế mới biết ra người đẹp về lụa, lúa tốt về phân thật. Trước kia trông ông cũng không đến nỗi cỏm dáng gì, không ngờ đeo cái bộ áo thô trước vào, giắt cái cặp mục kỉnh lên mà ngó người bơ phờ đến thế. Đố ai còn biết là ai thì tôi mới kể là tài.

Mình trông xuống chân thì đi đôi giày mũi vuông (carré), quần áo thì lùng thà lụng thụng như cái bị ró, ăn vận thật lấy làm khó chịu quá, liền nói:

— Rõ tôi ngượng quá!

Cách-tư-thắc nói:

— Mười năm nay tôi thay hình đổi dạng không biết mấy mươi lần mới sống sót được đến bây giờ, cho nên cái nghề biến tướng cải hình đã hầu thành ra một cái nghề tay trái của tôi vậy.

Mình lại ngắm mình lấy làm ngượng ngập quá, bèn nói:

— Ăn vận thế này thì còn coi thế nào được.

Cách-tư-thắc nói:

— Có làm chi cái đó, một vài tháng sau, hễ công việc mình xong rồi, nghiễm nhiên là một nhà thân-sĩ, chứ có đi đâu mà mất. Bây giờ ta hãy đi kiếm chỗ ăn cơm đã nào!

Khi đó tôi bèn cùng với Cách-tư-thắc ra đi, đến một cửa hàng rượu nhỏ, chừng như là của một người ngoại quốc mở ra thì phải, ngoài cửa thì sơn trắng, nhưng bây giờ thì đã ám đen cả lại, cửa kính thì đóng nghim nghim, mà cát bụi hám vào, cáu lên từng từng một, bước vào cửa thì đã thấy cái mùi hôi hám, bốc lên nực cả mũi. Một đứa tiểu đồng người hắc-chủng đưa chúng tôi đến chỗ ngồi rồi dùng tiếng Đức mà nói rằng:

— Hôm nay có món ăn tốt lắm!

(Còn nữa)

Do Võ Phú Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

ĐỒNG-HỒ
ĐEO TAY
BỌC VÀNG
Máy mê-nos,
15 chân-kính
Mặt số kim có chất độ-quang
BẢO-HÀNH 20 NĂM
Giá..... 11 $ 50
BÁN TẠI HIỆU :
A. PERROUD (Nhà xanh)
• 39, Phố Paul Bert, — HANOI
3005

Savon Cadum
Savon tinh anh, như
SAVON CADUM
thì lấy làm hữu ích cho vệ-sinh đa người.
Vả lại savon này tiện lắm, gì người ta dùng nó tới cùng, không bổ chúc nào, mà lại lâu giải bằng hai cục savon thường.
Giá mỗi cục Savon Cadum là Hai quan tiền Langsa.
2 f. 00

Vì đi xa mà bán ruộng

Một khu ruộng 3.000 mẫu ở địa-hạt tỉnh Quảng-yên.

Việc làm rất lợi, xưa nay chưa từng có.

Muốn hỏi điều gì thì hỏi tại Mᵉ Henri, Quản-lý văn-khế tại Haiphong. 3762

CÁO-BẠCH

Công-ty Mao-Canh có nhời kính-cáo các quý-khách biết cho rằng đến hôm 1er Février 1924, chúng tôi sẽ mở một nhà hàng cơm « Café », có cả buồng cho thuê, ở tỉnh Cao bằng, Phố Général Clamorgan.

Xin các quý-khách vãng lai tỉnh Cao-bằng chiếu-cố đến cho, chúng tôi cảm ơn lắm. 3756

Dùng tem đóng dấu rồi. Theo lệnh quan Biện-lý, sở mật-thám đã cho xét về việc một người dùng tem bưu-chính đã đóng dấu rồi.

Ngạch thừa-phái. — M. Phạm-Đại, thừa-phái Kinh-môn (Hải-dương) và M. Vũ-duyệt-Lê, thừa-phái Hà-hòa, được đổi lẫn cho nhau.

Ngạch cảnh-sát. — M. Đỗ-văn-Bảy, cựu binh, nay được bổ làm lính cảnh sát Thái-bình, niên bổng 120 đồng.

Cái nạn hàng ngày. — Sáng hôm qua hồi 10 giờ có một bà lão 77 tuổi tên là Ng-thị-Nho quán ở Phù-xuyên bị ốm nằm ở đường Puginier, người lính cảnh-sát số 52 đã đưa vào nhà thương, xét ở ngoài thì không thấy vết tích gì, nhưng bà lão nói là bị một cái xe ngựa đụng ngã.

Tháng củ mật. — M. Lê-đình-Lợi thư-ký công-ti xe điện, nhà ở phố Chanssaulme số 39, trình rằng kẻ trộm lấy mất cái đồng hồ *Oméga* số 5.971.344 bằng kền giá 18 đồng.

Hoàng-thị-Toàn 24 tuổi, đứa ở gái của một nhà ở đường Thanh-giám bị kiện là ăn cắp áo quần của Mme Trần-thị-Hai ở đường Huế số 79 thì nay đã phải bắt để xét hỏi.

Đỗ-văn-Lộc 34 tuổi, thợ thêu ở hàng Trống số 40 bị thưa là ăn cắp 43 p.16 của chủ là Nguyễn-duy-Chi cũng ở phố ấy thì nay đã bị bắt.

Một bọn bốn tên là Ng-v-Tuyên, Ng-v-Chúc phu tạnh ở ga Gia-lâm, Ng-v-Khu và Đinh-v-Tập làm ruộng quán tại Thượng-cát huyện Gia-lâm, ăn cắp thiếc ở trên xe-hỏa đường công-ty Vân-nam thì nay đều phải bắt cả.

Lê-văn-Thuận thợ thêu ở hàng Bông số 13 thưa tên Nguyễn-văn-Vi bội tín mất đồ hàng đáng tên giá 157 đồng trốn đi mất.

— Ng-thị-Am bán hàng vặt ở phố nhà thờ trình Cầm rằng kẻ trộm lấy mất 27 $ 70 và các quần áo giá đáng 49 $ 64.

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Khám tàu. — Sáng hôm thứ hai 28 janvier chiếc tàu *Odessa* khi vào bến thì bị linh Thương-chính và mật-thám xuống khám xét, nhất là các rương của 24 người linh khố-đỏ ở Marseille về, vì ngờ là có những giấy má quan hệ và có khí giới chở lậu. Hồi 8 giờ chiều hôm ấy, tàu *Commandant Dorise* cũng bị khám. Nhưng khám không bắt được cái gì cả.

Sang Quảng-châu-loan. — Ngày thứ ba, 29 janvier, hồi 8 giờ rưỡi, chiếc pháo thuyền *Malicieuse* đã nhổ neo chạy sang Quảng-châu-loan.

Cái nạn hàng ngày. — Ngày thứ hai 28 janvier, hồi 8 giờ sáng, ở cầu Joffre đi xuống, có mấy người cu-li của M. Châu-mỹ-Ngọc là thầu-khoán ở phố Chavignon chở một cái xe gạch, dụng phải một bà lão 69 tuổi, bà lão ấy gãy mất cánh tay trái và ống chân trái, đã khiêng vào nhà thương.

HẢI-DƯƠNG

Được thưởng-hàm về dịp Tết. — Chánh thất-phẩm văn-giai : M. Vũ-đình-Mô, chánh-tổng Tuyên-cư phủ Bình-giang.

Chánh bát-phẩm văn-giai : M. Tô-đình-Nguyên, chánh-tổng Dương-nham phủ Kinh-môn.

Tùng bát-phẩm văn-giai : MM. Nguyễn-trung-Thu, chánh-tổng Mỹ-đông, huyện Thanh-miện, Nguyễn-diện-Tang, chánh-tổng Vận-tải, phủ Nam-sách, Đoàn-đức-Dĩnh, chánh-tổng Ngái-âm, Nguyễn-đức-Tô, chánh-tổng Hoàng-lai, Phạm-văn-Nghĩa, chánh-tổng Lập-lễ.

Chánh cửu-phẩm văn-giai : MM. Vũ-hữu-Tảo, chánh-tổng Thọ-trường, Đặng-trần-Thương, chánh-tổng Toại-ấn, Phạm-gia-Thu, chánh-tổng Phan-xá, Nguyễn-văn-Giác, chánh-tổng Hà-lỗ, Nguyễn-văn-Uẩn, chánh-tổng Hà-âm, Nguyễn-Nguyên, lý-trưởng Kênh-hữu, Đào-đình-Pho, phó-tổng Ngai-am, Nguyễn-đức-Vinh, chánh-tổng Hu-tri, Bùi-đình-Tín, chánh-tổng, Ngọc-cục, Nguyễn-văn-Nghĩa, chánh-tổng Đỗ-xá, Phạm-văn-Dang, lý-trưởng xã Đỗ-nghĩa, Trần-văn-Phong, chánh-tổng Đoan-lâm, Lê-văn-Trung, phó-tổng Du-la, Lê-văn-Chiêu, lý-trưởng, xã Kỳ-tây, Vũ-văn-Cương, chánh-tổng Lạc-thi, An-đức-Vinh, cai infirmier, Hải-dương.

Tùng cửu-phẩm văn-giai : MM. Đỗ-đình-An, xã Yêu-nhàn, Nguyễn-văn-Thìn, xã Đông-thận, Nguyễn-văn-Hoạt, chánh hương-hội An-bồ, tổng Địch-sơn, Nguyễn-văn-Uyên, chánh-tổng Lai-cách, Nguyễn-ngọc-Điệp, chánh-tổng Ngọc-trúc, Phạm-xuân-Tân, lý-trưởng xã Kim-quan, Trần-xuân-Bôn, lý-trưởng, làng Phù-xá, Nguyễn-văn-Thục, lý-trưởng, xã Yên-lai, Lê-văn-Toan, lý-trưởng xã Mao-điền, Phạm-vạn-Uyên, chánh-tổng Cam-lâm, Nguyễn-văn-Hoàn, lý-trưởng làng Thanh-liên, Đặng-văn-Trác, lý-trưởng làng Vũ-xá, Nguyễn-thanh-Hiên, chánh-tổng Co-tân, Nguyễn-văn-Trác, chánh-tổng, Thương-chiêu, Phạm-văn-Hữu, chánh-tổng Hà-chiêu, Vũ-đình, Lan, lý-trưởng xã Thái-dương, Bùi-văn-Toan, lý-trưởng, xã Trung-hòa, Trần-đình-Khai, chánh-tổng Bình-la, Phạm-khắc-Long, chánh-tổng Cát-phát, Nguyễn-văn-Ky, lý-trưởng làng Hai-an, Đoàn-văn-Hoan, chánh-tổng Thạch-khôi, Phạm-huy-Khai, lý-trưởng xã Lang-vũ, Đinh-Vi lý-trưởng xã La-xa, Đặng-đình-Toa, lý-trưởng làng Hoành-bồ, Nguyễn-viết-Khắc, lý-trưởng, làng Dào-lâm, Phạm-công-Vinh, lý-trưởng xã La-ngoại, Vũ-đình-Bát, lý-trưởng, làng Lý-do, Phạm-đình-Bài, lý-trưởng làng Quảng-lễ, Phạm-văn-Thụy, lý-trưởng làng Đông-trà.

(Còn nữa)

PHÚ-TỪ-SƠN

Việc đắp đê ở Bắc-ninh. — Bản-quán lại vừa tiếp được bức thư sau này :

Kính trình quý quán,

Trong một số báo trước, quý báo có đăng bức thư của M. Y, người ở xã Lễ-xuyên nói về việc trợ cứu các dân bị lụt và việc các dân phải thuê đắp đê mọi lẽ. Việc ấy quả có như thế, không sai điều nào. Về việc phát tiền trợ cấp, tôi chẳng muốn nhắc lại lời M. Y nói làm chi nữa. Còn như việc đắp đê, nào có phải chỉ khổ về nỗi tiền thuê mất nhiều, mà tiền cố công lĩnh được thì ít mà thôi đâu, lại còn tội một điều rằng quan trên có lệnh cấm thuê đắp đê, dân phải tự xuất người ra mà làm lấy, nên làng nào không có người đi làm, lại phải thuê những tay có quyền thế mới được. Mà các tay có quyền thế lắm khi tiền thuê thì lấy rồi, mà đê làm thì dối dá hoặc làm bỏ dở, đến khi quan trên sức về đòi hỏi, thì dân lại phải lo bỏ tiền thuê làm cho xong. Tôi xin kể câu chuyện tôi được mục

(Xem tiếp các tin).

SÁN-NHIÊN-ĐÀI

Tối thứ năm 31 janvier 1924

Diễn một tối nữa nữa rồi thì cho bạn bát nghỉ tết đến sang năm mùng hai tết sẽ khai rẹp.

KIẾP TRÂU GIẢ NỢ

(Tích mới soạn)

Sự tích này do ở câu truyện Kiều

Tái sinh chưa dứt hương thề,
Làm thân trâu ngựa đền nghì trúc mai.

Buổi hát này thu được bao nhiêu cho tất cả bạn hát. Xin mời quý khách chiếu cố đến xem cho bạn hát được nhờ.

Xin nói trước để các quý khách biết rằng : Buổi hát này nhà hát không nhận vé chục.

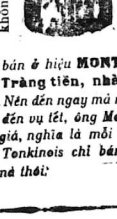
BẢ CÁO VIỆC RIÊNG

Tôi là Trần-Hựu, buôn bán ở phố Vị-xuyên, số nhà 311, tỉnh Nam-định, xin nói trước để các ông các bà biết rằng : tôi không nhận trách-nhiệm về những món nợ của con tôi là Trần-Thuyết. 3763

Tết Nguyên-đán

Nay mai đã đến tết Nguyên-đán. Cha mẹ anh em sắp đến ngày được xum họp đoàn-viên. Ta sẽ được thấy những người tà mến yêu vì công việc làm ăn mà xa nhà xa cửa. Người già, người trẻ, vui vẻ về cái buổi họp mặt ấy. Ai nấy tự hỏi nên mua quà gì bây giờ. Con cái thường tìm của cha mẹ thích mà tặng người. Nhưng các cụ già nuôi tuổi tác kia thì các cụ thích gì? Ta nên làm quà các cụ những thứ các cụ thích mà lại có ích cho các cụ. Ấy người làm con ai cũng phải tự hỏi câu ấy. Nên biếu các cụ những vị làm cho các cụ thêm mạnh mẽ, thêm vui vẻ, một thứ bổ bổ các sức vóc, một thứ uống vào ngon miệng, một thứ rượu êm dịu, bổ mà làm cho ngon cơm. Ta tưởng tìm được thứ quà như thế là hơn cả. Rượu Tonique Tonkinois là một thứ rượu rất tốt, được Đại-nam Hoàng-đế đã ban khen, thực là một thứ rượu nên dùng lắm.

Theo hình tự nhiên in ra đây, chữ không như có mấy thứ thuốc về những bình lạ, làm trò-cười cho trẻ-con và người có trí khôn thì không ai có thể tin được!

Xin xem-xét và so-sánh cho kĩ kẻo nhầm to !!!

Rượu ấy bán ở hiệu **MONTÈS, 84, phố Tràng tiền, nhà ba chuông.** *Nên đến ngay mà mua. Thường đến vụ tết, ông Montès bán nới giá, nghĩa là mỗi chai Tonique Tonkinois chỉ bán có* **2$00** *mà thôi.*

Người Á-Đông ta tuy dùng ngày tháng Dương-lịch, như còn giữ một chút cổ tục mà dùng Âm lịch, nguyên đán tây chưa khỏi, nguyên-đán ta sắp tới, năm Quý-hợi đóng sắp tàn, năm Giáp-tý xuân sắp lại, chính lúc này là lúc Quý-chức được hưởng vui vẻ, vậy các ngài có muốn được thử chè thật tốt để dùng ngày xuân nhật hay làm quà cho bà con thì xin mua **Chè Kim-thái chính hiệu con sư-tử** hay là :

Tam-hỷ hiệu phúc lộc thọ ;	Công-thái hiệu kỳ-lân ;
Ngũ-phúc hiệu cảm con giời ;	Lâm-mậu hiệu chữ thập ;
Thiên-thai hiệu mặt giời ;	Minh-thái hiệu tường-nghi ;
Tam-nguyên hiệu gia quan tiến tước ;	Kim-mậu hiệu song kim tiền.

Các thứ chè của bản-hiệu đều kén thứ rất tốt mà giá lại phải chăng đâu đâu cũng biết tiếng cả.

Quí-khách có mua xin nhận rõ chè Kim-thái có cái tem con sư-tử giản ở đấy là đích.

Chính sở bán tại Haiphong, phố Khách, số nhà 140, với Hanoi, phố hàng Ngang, số nhà 3, và Nam-định, phố Khách, số nhà 215, còn các tỉnh đâu đâu đều có đặt đại-lý bán hộ.

Bản hiệu còn các thứ chè ngon để tiện các Quý-khách đi làm quà giá như sau này :

Tiêu-dao-chùng 1 lạng....	1 $ 00	Bạch-kế-quan 1 lạng.....	1 $ 00
Chè-chung-vương 1 lạng...	0.50	Mỹ-tây-thi 1 lạng	0.50
Thiết-la-hán 1 lạng.....	0.20	Ngọc quan-âm 1 lạng.....	0.20
Ký-chủng thảy-tiên 1 lạng..	0.15	Chước-thiệt-long-tỉnh 1 lạng.	0.15

Haiphong — Hanoi — Nam-định
KIM-THÁI kính trình.

Một điều nên chú ý trong dịp tết Nguyên-đán ta (1)

Thuốc **Cigare EXCELSIOR** *chỉ một hiệu* **MINH-ƯƠNG, số 88, giữa phố Hàng Gai Hanoi** *có bán, mua mau kẻo hết !*

Hộp 50 điếu to giá	*3 $ 00*
— 25 —	*1 . 70*
— 40 *điếu nhỏ*	*1 . 80*

Thứ điếu nhỏ có tết hoa lụa-đào (đã làm sẵn) thì mỗi hộp phải trả thêm 0 $ 20. Còn thứ điếu to, nếu các ngài muốn tết hoa, nên phải thừa trước, mỗi điếu trả thêm nửa xu.

Dùng tết hay biếu tết, không gì quí bằng !

(1) Kỳ thứ bảy vừa rồi nói hộp Cigare Excelsior giá 1 $ 60 là đăng lầm, nay xin cải-chính lại cho đúng.

BÁN TIỆN NGAY

Một cái xe comionnette hiệu « Citroën » 10 mã-lực, dùng mới có tám tháng, xe còn tốt lắm. Nay muốn bán, giá là 1.450 $ 00.
Hỏi tại M. Gougenheim, à Đáp-cầu. 3755

Số 48

BÌNH SƠN LÁNH YẾN

(Chuyện một cô nữ-thần-đồng mới lên 10 tuổi, mà đã có tài văn-thơ nhà ngọc phun châu, khắp các quan trong tòa Hàn-lâm, đều phải bái phục. Thiên-tử phong cho là « Hoằng-văn tài-nữ » lệp lấu kén chồng, lại ban cho một cái roi kim-như-ý, hễ công-tử nào dám hỗn-hào xấc-láo thì được phép đả-tử. Sau vì một sự kén chồng lạ mà sinh ra nhiều chuyện rất lý-kỳ.)

NGUYỄN-ĐỖ-MỤC dịch thuật

Khi *Yến-bạch-hạm* và *Bình-như-hành* về đến ngoài cửa, bỗng gặp một người đón đưa cái thiếp mời mà bẩm rằng :

— Bẩm hai ngài ! *Trương* tiên-sinh tối mời hai ngài đến sáng mai lại chơi xơi rượu.

Yến-bạch-hạm cầm lấy xem thì thấy tên *Trương-di* mời, nghĩ thầm : quái lạ ! chẳng hay vì việc chi mà hắn lại mời ta ! *Yến-bạch-hạm* bèn hỏi tên người nhà *Trương-di* rằng :

— Ngày mai còn mời khách nào nữa không ?

Người nhà *Trương-di* nói :

— Bẩm không có khách nhầm nào cả, chỉ có *Tống* tiên-sinh ở *Sơn-đông* và hai ngài đây mà thôi.

Yến-bạch-hạm hỏi :

— *Tống* tiên-sinh nào ? hay là *Tống* tiên sinh bạn thân với quan *Án* tri-phủ đó chăng ?

Người nhà *Trương-di* nói :

— Chính phải đó !

Yến-bạch-hạm nói :

— Nếu vậy thì nhà-ngươi về nói sáng mai ta cùng *Bình* tiên-sinh sẽ sang.

Người nhà *Trương-di* về khỏi, *Yến-bạch-hạm* bàn với *Bình-như-hành* rằng :

— Đại huynh có biết ý *Trương-di* mời hai ta để làm gì không ?

Bình-như-hành nói :

— Tất là hắn muốn kết-giao cho rộng để mua danh tiếng mà thôi.

Yến-bạch-hạm nói :

— Không phải ! *Trương-di* xưa nay thấy tiếu-đệ nổi danh tiếng, vẫn có lòng ghen-ghét, nay hẳn thấy *Tống-tin* có chút tài giỏi, muốn nhờ tay *Tống-tin* để áp đảo hai ta cho hả cái lòng căm tức vậy.

Bình-như-hành nói :

— Có hề chi điều ấy ! Nếu *Tống-tin* là bậc chân tài thì hai ta dẫu cái đầu mà thờ, cũng không quản-ngại, khi nào lại cho được cái xấu đệ-cán-mai của *Trương-di* kia !

Yến-bạch-hạm, nói :

— Chính thế ! Vả bài thơ bạch-yến của *Tống-tin*, tiếu-đệ vẫn có chút nghĩ ngờ, sáng mai ta cùng đi, sẽ đò được đích thực.

Bình-như-hành nói :

— Cứ nói *Trương-di* thì hôm trước tiếu-đệ đã kiếu-ngạo với hắn, vốn không nên đi là phải, ngặt vì còn muốn gặp *Tống-tin*, âu là hai ta cùng đi.

Hai người bàn định xong. Qua ngày hôm sau, *Trương-di* lại sai người đến mời, *Yến-bạch-hạm* cùng *Bình-như-hành* vui lòng đi ngay. Khi đi đến cửa *Trương-di*, *Trương-di* chắp tay đón vào. Bấy giờ *Tống-tin* đã ngồi ở trong phòng khách.

Hồn người chào nhau và chia ghế ngồi : *Tống-tin* là người *Sơn-đông*, lại hơn tuổi cả thì ngồi ở ghế trên ; *Bình-như-hành* dẫu ít tuổi, nhưng người Hà-nam thì ngồi ở thứ hai ; *Yến-bạch-hạm* thứ ba ; còn *Trương-di* là chủ-nhân thì ngồi ghế cuối để thù-tiếp.

Khi ngồi yên-vị rồi, *Tống-tin* cùng *Yến-bạch-hạm* đều nói về việc đến thăm không được gặp. *Yến-bạch-hạm* lại tạ ơn *Tống-tin* cho quạt vừa rồi và khen bài thơ bạch-yến hay. *Bình-như-hành* cũng khen bài thơ bạch-yến.

Tống-tin thấy hai người đều tấm tắc ngợi-khen, mới quên không nghĩ đến sự mình ăn cắp bài thơ của người khác, cứ nghiễm-nhiên tự nhận là của mình, có ý ngông-nghênh tự-đắc.

Tống-tin nói :

— Bài thơ của tiểu-đệ, nhiều người phục lắm, không ngờ hai đại-huynh cũng đều một lòng.

Yến-bạch-hạm nói :

— Ai không biết *Tử-đô* (1) là đẹp thì thật người mù. Cho hay những bậc kỳ-tài, thiên-hạ đều phải kính phục.

Mọi người chuyện trò hồi lâu thì *Trương di* mời vào tiệc rượu. Rượu đã ngà-ngà say, lại bàn đến thơ. *Yến-bạch-hạm* có ý muốn thử *Tống-tin*, liền hỏi :

Tráng đại-huynh ngao du thiên-hạ, đã cho ai là một bậc tài-tử đời này chưa ?

Tống-tin nói :

Tài sĩ đời này, ai cũng kheu *Vương* và *Lý*, nhưng cứ như ý tiểu-đệ xét đoán thì họ chẳng qua cũng vì sự hiển-quí mà nổi tiếng đó thôi. Còn những bậc văn-chương kỳ đặt thì thường thấy ở khắp mọi nơi, ngay như hai đại-huynh ngồi đây há không phải là bậc thiên-hạ tài-tử hay sao.

Bình-như-hành nói :

— Như bọn anh em chúng tôi, sá chi mà đáng kể, ngày nay gặp *Tống* đại-huynh đây, đã tỷ biết là mình kém xa !

Nói xong, cùng nhau cả cười.

Trương di nói :

— Ba đại-huynh đều là tài-tử đời nay, bất tất phải khiêm-tốn. Hãy xin uống mấy chén rượu nữa, rồi cùng nhau vịnh thơ cho khỏi phụ cái cuộc hội hợp ngày nay.

Yến-bạch-hạm và *Bình-như-hành* đều nói :

Vâng ! chúng tôi xin múa rìu trước mắt thợ !

Tống-tin đang cao hứng nói ngông, bỗng nghe đến sự vịnh thơ thì luống cuống thưa rằng :

— Ba đại-huynh đã có lòng yêu thì chẳng thiếu gì lúc, há-tất cứ phải hôm nay !

Dịp đâu may-mắn là dường, nói chưa dứt lời thì bỗng thấy người nhà *Trương-di* ẵm một đứa con nít độ lên 4 hoặc lên 5 tuổi ở ngoài bước vào phòng khách.

Mọi người đều hỏi :

— Lệnh-lang đây phải không ?

Trương-di nói :

— Bẩm vâng !

Tống-tin nói :

— Ủ ! Trông mặt cũng học được đây !

Nói xong, liền gọi tên người nhà ẵm đứa bé đến trước mặt. Đứa bé ấy tay cầm chiếc quạt, trong quạt có vẽ cây ngô-đồng rụng một cái lá, và đề một câu « *Tân thu ngô-đồng nhất diệp lạc* ». *Tống-tin* trông thấy sực nhớ đến bài thơ « *Ngô-đồng nhất diệp lạc* » của nàng *Sơn-đại*, mới nghĩ được kế ngay.

Tống-tin nói :

Ba đại-huynh bảo tiểu-đệ tức cảnh đề thơ, việc ấy dẫu là việc hay, nhưng tiểu-đệ vốn tính chậm-chạp, lại không ưa lối văn bó-buộc, nay nhân trông thấy bức vẽ ở trong cái quạt của lệnh-lang cầm này, ý-tứ rất hay, để tiểu-đệ thử đề một bài thơ, rồi xin các đại-huynh phê-chính giúp cho.

Trương-di nghe nói, tấm-tắc mà khen rằng :

Hay ! hay ! hay đấy !

Nói xong, liền gọi người nhà đem nghiên bút đến. *Tống-tin* cầm bút trúc-khắc viết ngay. *Yến-bạch-hạm* và *Bình-như-hành* trông thấy *ông-tin* hạ bút viết ngay, đều lấy làm kinh-ngạc. Đến khi xem thơ, lại thấy lời văn kỳ-dật khác thường, càng lấy làm ngợi-khen.

(Còn nữa)

(1) *Tử đô là một người có tiếng đẹp đời xưa*

kích hôm mồng chín tháng chạp mới đây ở đê Cổ-Bi, huyện Gia-lâm, thì quý-quán sẽ rõ cho lời tôi là thực:

Hồi 9 giờ sáng hôm ấy giữa lúc quan Phủ Từ-sơn đương đứng ở trên đê, bỗng thấy ba bốn bọn thổ-dẫn chạy đến trước mặt quan Phủ mà kêu rằng: « Bẩm lạy quan lớn, anh Phó-đội-lệ quịt tiền công không giả chúng con, xin quan lớn xét cho». Quan Phủ bèn truyền rằng: « Nếu nó không giả, thì tao cho chúng bay lột áo nó». Quan Phủ chưa nói dứt nhời, thì phút chốc bọn thổ-dẫn nhâu nhâu đến như đàn ruơi, níu lấy anh phó đội-lệ ấy, đứa thì giật nón, đứa thì trật khăn, đứa thì lột áo, tiếng cười tiếng reo rầm rĩ. Sau anh phó-đội-lệ ngã quay chiêng ra mặt đê, và chỉ kêu lên được vài tiếng; « ối trời ơi! ối quan lớn ôi! » bấy giờ quan Phủ bèn ngoảnh lại bảo rằng: « Thôi thôi để rồi tao bảo nó giả cho. » Quan Phủ nói xong thì bọn thổ-dẫn ấy phải buông anh phó-đội-lệ ra và mỗi đứa đi mỗi ngả.

Tôi thấy chuyện thế có hỏi mấy người đứng đấy, người ta nói: Anh phó-đội ấy cũng chẳng oan, chính anh ta nhận chẳng nhận bướm mấy phần đê của mấy xã, đến lúc lấy hết tiền thì bỏ mặc đê, để quan trên cứ thôi-thúc đến dân xã, làm cho người ta lại phải phụ tiền để dập nốt đê cho xong. Thế là anh ta lừa cả bọn thổ-dẫn, và lừa cả các dân xã. Thực chẳng oan. »

Trần-văn-H, làng Cổ-bi

HƯNG-YÊN

Tháng củ mật. Đêm 27 rạng 28 janvier một bọn gian dỗ ước chừng hơn 40 đứa vào cướp một lúc luôn 2 nhà ở làng Mỹ-xá huyện Yên-mỹ. Chúng đánh phó-lý và khỏ-chủ bị thương và lấy mất hai con bò và nhiều đồ đạc.

Đậu mùa. — Làng Xuân-bản phủ Mỹ-hào mới phát chứng đậu mùa, hiện đã có một đứa trẻ con bị chết.

Chó dại. — Một con chó không biết của ai ngày 28 janvier chạy vào nhà M. Trình thừa-phái cắn phải 2 người. Ngay lúc bấy giờ đã đánh chết được con chó ấy.

VIỆC TRUNG-KỲ

THỪA-THIÊN

Kiểm nã oa trữ kẻ trộm — Nhà nước đặt ra chức kiểm nã trong các làng là cốt để tuần phòng việc trộm cướp trong làng; khuyên những dân đến hỏ đường gian tà mà theo đường chánh đáng làm ăn; giữ trong làng cho được trật tự bình yên; và khi nào quan cần đến những việc bắt bớ hay là thăm giò những việc quan trọng đều là công việc của mấy bác kiểm nã cả. Nếu những bác kiểm nã ấy mà biết phận sự mình thì còn nói gì nữa. Nhưng ai có ngờ rằng các bác cậy lấy cái chức trách ấy, lấy cái quyền kiểm nã ấy mà làm điều phi vi bao giờ, thậm chí lại thông lưng, lại oa trữ, lại phân phi với bọn trộm cắp nữa, có khi lại quá tệ đến nỗi đi rước những đứa gian phi xứ khác mà dung nạp cho nó ở làng mình! Quái lẽ thay!

Mới đây ở làng Thủy-yên thuộc huyện Phú-lộc mới xảy ra một đám mất trộm. Khi nhà chủ đã dò ra chính có nhà oa trữ quân trộm ấy thì liền đến trình làng để vây bắt và khám, thì anh kiểm nã trong làng ấy cứ trù trừ không chịu bắt dân đi ngay mà lần lừa mãi làm cho tin ấy đồn ra khắp rồi mới đi. Nhưng khi đi thì chính nhà oa trữ lại không vào khám trước mà lại đi vờ vẫn tìm những nhà không ngờ mà khám trước, lại còn nhiều cớ khác và tang chứng khác nữa-lỏ ra là anh kiểm đã ấp có ý muốn làm cho nhà oa trữ thoát tang đứa phạm được biệt tích.

Nghe đâu trong làng xưa nay vẫn biết tên kiểm nã này có thông lưng với kẻ trộm. Nhưng không ai dám tỏ giác ra vì rằng tên kiểm nã ấy là người ngược ác lắm.

Việc này đã đưa lên quan tra xét, để đợi thành án sẽ tục đăng.

BÌNH-ĐỊNH

Một cái tình cảnh bi thảm! — Hôm 18 janvier này thấy một người đàn bà tuổi vừa ngoài hai mươi, hai mắt thì mù, tay bồng đứa bé con hãy còn đỏ lói, mặt mũi sầu bi, dọ dẫm tìm đàng mà đi xin ăn để lòng.

Người ta thấy tình-cảnh hai mẹ con chua xót làm vậy, hỏi thăm cho biết nguyên ủy thế nào. Người đàn bà ấy tỏ nỗi uguồn cơn như vầy: nàng vốn thật con nhà hàn-vi, lại lấm bệnh đui mù đã lâu, làm chi không được, chỉ nhờ song thân nuôi dưỡng cùng xóm diềng giúp bợ. Nhưng sau vì nghe lời một chú Khách kia tiếng bùi tiếng ngọt, biểu đành ở với chú sẽ giúp đỡ cho, để sai vặt trong nhà.

Ở được ít lâu chú sầm ăn sầm mặc, rồi lần lần chú bày cuộc trăng gió, bởi mình tật nguyền cũng trông được chỗ nương thân. Ai ngờ đến lúc thành thai đựng, chú lập tức đuổi đi; nhân vì ngày sinh đẻ đã gần, nên phải tạm vào nhà thương nằm thì.

Nay đã xong việc sinh đẻ thì quan cho về, nên phải bồng con ra đi, có đến lẹy chú người tình phụ tư mà giúp đỡ cho. Chú một bề từ bỏ không nhìn, nên phải bồng con đi nhờ bà con cứu trợ, cho ai không ai lấy, bỏ đi không đành, xin ăn qua ngày tìm về lỗ xứ, may còn ai thương tưởng mà bảo hộ cho.

Người ta nghe thấy cái nỗi khổ cực cho hai mẹ con, thì cũng bỗ-thí đa thiểu đỡ hỏi eo ngặt.

痔醫林桂張

HỠI CÁC ÔNG MẮC PHẢI BỆNH TRĨ!
XIN MỜI CÁC ÔNG QUA BỘ,
TÔI CHỮA BỆNH NÀY

BỆNH TRĨ (tức là bệnh lòi tí) thực nhiều người mắc phải, chẳng những là đau đớn, như con đến khi đại-tiện xong rồi thì tuy-nhiên đầm đìa, thật là bất tiện cho người ta làm, hễ không chữa ngay cho khỏi, để lâu thì càng ngày càng thêm nặng về sau khó chữa.

Khi xưa chữa bệnh này đều dùng dao cắt cho nên người có bệnh lấy làm đau đớn, vậy nên lợi dụng tâm nghiên-cứu một cách mới chuyên-trị chữa bệnh này không đau, không sót, chỉ trong mấy hôm thôi những nốt mụn tự kỷ rụng rời, mà trong khi đang chữa có thể làm lang như thường không mất thì giờ. Vậy ngài nào mắc phải bệnh này xin mời đến.

M. TCHUONG - QUAY - LAM
26, Phố HÀNG ĐƯỜNG. — HANOI

Sáng tiếp khách từ 8 giờ rưỡi cho đến 2 giờ chiều, đi chữa từ 2 giờ rưỡi đến 5 giờ.
Các lính xa đều xin hẹn tiếp.
Thư từ xin trả lời ngay. 2090

THUỐC LẬU (SANTAL MONAL)

Bệnh lậu (Blennoragie) thì ai cũng biết, hễ điều-trị không khéo thì nó hóa ra một thứ bệnh nặng là bệnh kén (prostate), nghĩa là nó sưng một cái hạch ở dưới bàng quang. Người bị lậu đã thành kén thì thường muốn đi đại tiểu tiện mà không đi được, hay mỏi đái, đau lưng, đi cũng đau ngồi cũng khổ mà nhất là khi ngồi xe thì lại khổ hơn nữa. Khi đi đại tiện mà cố rặn thì ra một thứ phân loãng hơi vàng vàng xanh mà cũng có khi lại đính một tý máu. Sự đó là thường bởi muốn đi tiểu tiện quá hóa sinh ra thế.

Cái chứng bệnh ấy có thể chuyển sang bệnh nặng đến nỗi ốm yếu đi và mất sinh sau để cái nữa. Xưa kia, bệnh ấy rất là khó chữa. Nhưng ngày nay chữa lại rất là rẻ, ấy cũng là nhờ có thứ thuốc *Santal Monal* nó làm cho khỏi mắc phải bệnh lậu kéo, hay những chứng bệnh khác nữa trong khi đau lậu. Thuốc *Santal Monal* này làm cho nước tiểu thành ra xanh, và có nhiều tính chất riêng và rất bổ, lần vào nước tiểu để rửa những tỳ thần ở bàng quang, nhờ thế bệnh lậu tốc thì khỏi hẳn và không sợ bệnh gì sinh ra được nữa.

Vậy thì khi mới mắc bệnh lậu phải nên dùng ngay thuốc *Santal Monal*.

* Ở các hàng bào-chế lớn có bán cả. 2056

TAM-TÌNH-Y-QUÁN

Ai có bệnh nên biết hiệu « Tam-tinh y-quán » ở phố « Mũ mây », số nhà 91, Hanoi. Mạch lý bệnh căn biết bệnh nguy-trọng, bệnh đã lâu, chữa khỏi được nhiều, hoàn tán cao đan cực tinh tế thần hiệu, để quí-khách xét dùng. Xa xôi viết thơ về kể bệnh, bản-hiệu gửi thuốc đến ngay, gửi cách lĩnh hóa giao ngân; quí-khách mua buôn thì tính hạ giá. Nghèo cũng quá không có tiền xin thuốc cũng cho.

Còn các thứ thuốc đặc-biệt rất thần hiệu ai uống cũng khỏi:

Bạch-trọc, dương mai, hạ cam, trĩ, lâu, mỗi chai 1 đồng, ống thụt 5 hào, thuốc thụt 5 hào.

Đàn ông mộng tinh, di tinh, lậu tinh, loãng tinh, đau bụng, đau tức kinh niên, ho lao, đàm suyễn, bất toại, phế thũng, cổ chướng, mỗi chai 1 đồng.

Đàn bà kinh nguyệt không điều, huyết ít huyết đen, khí hư bạch đái, hoặc kinh thấy ra nhiều sinh đau bụng, rức đầu, đau xương, không đẻ, hay có đẻ không nuôi, mỗi chai 1 đồng.

Băng huyết, lệ huyết, tiện huyết, mỗi phong 2 hào.

Trẻ con sốt, ho, kinh, đàm suyễn, tả lị, cam cứu mục, đau mắt mảng mộng, mỗi chai 2 hào.

CÁO-BẠCH

Hội lập Nghĩa-địa tỉnh Thanh-hóa có lời kính-cáo các ông các bà biết rằng khu đất hội mới mua ở địa-hạt làng Tánh-xá, Quảng-xá và Mật-sơn để làm Nghĩa-địa cho người Nam mình, nay hội đã sửa sang có qui-củ rồi, vậy xin các ông các bà nếu mai đến cất các mồ-mả của mình để linh tinh lúc trước trong khu đất ấy và đem táng tại nơi đất mà hội đã sửa sang riêng cho hạng cát-táng.

Nếu từ nay cho đến hết hai tháng, mồ mả nào còn thừa lại không thấy ai đến bốc, hỏi sẽ kể mồ mả ấy là mồ vô chủ và sẽ cất đem táng tại nơi đất mồ mả vô thừa nhận.

Hưu, hội đã sửa sang một nơi đất để riêng cho hạng táng, vậy từ nay giờ đi, bất kể hạng người nào bất hạnh mệnh-một, người nhà có thể xin hội đem vào táng tại đấy được, không phải mất tiền nong chi cả.

Nay kính cáo
Nam Khải-Định thứ 8 tháng 12 ngày 2
Lập Nghĩa-địa hội, hội-trưởng
BÙI-TƯỜNG-LÂN

Nhà Bán-đồ « TẦM-TẦM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

MỚI SANG NHIỀU

Chục xe — Nan hoa — Vòng bánh
Vải cà-cuống lợp mui — Cao-xu bơm và Cao-xu đặc, vân vân...

Hỏi giá tại Bản-hiệu

SOCIÉTÉ FRANÇAISE DE TRANSPORTS
SOCIÉTÉ ANONYME AU CAPITAL DE 1.800.000 FRANCS
7, *Boulevard Bobillot, Hanoi* 2096

NHÂN DỊP TẾT

Các quí-khách mua thuốc tại hiệu Bào-chế CHASSAGNE, từ hôm 21 tháng chạp An-nam đến hôm mùng 5 tháng giêng, mà mua từ 2$00 hàng trở lên, thì hiệu sẽ có tặng THƯỞNG một gói đồ, may ai thì được những đồ quí đáng tiền, nhiều khi quá số tiền mua hàng, mà bình-thường những đồ quí đáng tiền, nhiều khi quá số tiền mua hàng, mà bình-thường cũng được những thứ hàng hữu-dụng, như là: Nước hoa, Phấn, Thuốc-lá, Gương, Nước Cologne, vân-vân.

Hiệu Bào-chế E. CHASSAGNE
59, phố Paul-Bert, Hanoi (ngay cửa hiệu Gó-đa)

Dùng thuốc phải cẩn-thận mới được!

Rượu bổ-dào: TONIQUE TONKINOIS

Đã mười mấy năm nay Bản-hiệu giao-thiệp với người bản-xứ đã nhiều lắm, và đã được lòng quí-khách tin-cẩn là bởi sự thực-thà ngay-thẳng. Tưởng nay cũng nên nhắc lại để các ngài so-sánh và xuy-xét thì sẽ biết rõ hơn sự thực-thà của Bản-hiệu. Thứ rượu bổ-dào của Bản hiệu, người bản-xứ đều biết tiếng là một vị thuốc **rất rẻ tiền và rất quí** để trị các chứng bệnh như: **kém ăn-ngủ, mỏi-mệt, cơm-yếu, hay chóng mặt nhức đầu, đau xương đau mình**, lại rất là **bổ sức cho đàn-bà đẻ, người ốm mới khỏe**, người già-yếu sức lực kém có thể khỏe lại như khi trẻ, con nít từ 10 tuổi sẽ được mau lớn! Vì thế thứ rượu này đã được vô số lời chứng-chỉ là công-hiệu. Nay nhân dịp tết Nguyên-đán sắp tới, bản-hiệu xin tạm hạ giá thứ rượu **TONIQUE TONKINOIS** này để hiến các qui khách tiện dùng trong ngày tết.

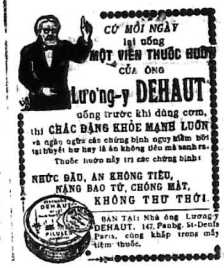
Giá bán **2$00** một chai lớn, từ sáu chai trở lên sẽ trừ hoa-hồng.

Hiệu Bào-chế MONTÈS, 54, phố Tràng-tiền, Hanoi.

Hiệu GIỤ-ICH *tức là Công-ty* CHU-VĂN-MINH *ở Haiphong, đường Sadi-Carnot, số 115 có khu máy nấu dầu và chế các thứ sơn tây đã các màu đặt dấu* CON GÀ VÀNG.

Sơn rất tốt, giá bán phải chăng, xin đồng-bào chiếu cố nội hóa, cứ viết thư cho bản-hiệu lấy mẫu, sẽ xin gửi biếu ngay. 2035

KEM BERTHUIN
HIỆU
Pachod Freres & Cie

Nhân dịp Tết An-nam

Các quí-khánh lại mua thứ thuốc gì ở hiệu bào-chế ông **L. BLANC**, ở Phố Tràng-tiền, số nhà 31, mà đáng giá 2 đồng thì Bản-hiệu sẽ kính biếu một chai rượu bổ rất tốt, tên rượu là **Œno Kola Coca**, Rượu này chỉ biếu từ ngày 15 cho đến 30 tháng chạp ta thì thôi

GRANDS MAGASINS RÉUNIS
RUE PAUL-BERT, HANOI

NHÂN DỊP TẾT

Từ thứ hai 21 Janvier và những hôm sau:
Có bán chiếu-khách: Những hàng sau này!
Nước-hoa, các thứ dùng để rửa mặt, đồ vàng bạc, đồng-hồ, giấy, các thứ bằng gia, các thứ để hút thuốc, đồ ảnh, kính, đồ thể-thao, giao kéo, đồ dùng trong bếp, cốc, đồ bằng sứ, đồ sắt, đồ điện khí, đồ dùng về vệ-sinh, mũ, áo, vải, giầy, len, giầy đàn bà, tủ ghế.

Xin xem các chỗ bầy hàng, các sẽ khai giá

Giá bạc cao nên thừa dịp

CỬA HÀNG NGHỈ TẾT
Nhà hàng xin nói để các quí-khánh biết cho rằng, ba ngày Tết là thứ ba mồng 5, thứ tư mồng 6 và thứ năm mồng 7 février cửa hàng đóng cửa.

BÁO NAM-KỲ KINH-TẾ
Mỗi tuần lễ xuất bản một lần ngày thứ tư,
Ở ĐƯỜNG CHARNER, SỐ 67, SAIGON
Giá mua đồng niên: **5$00**
Thực là một tập báo nói riêng về đường kinh-tế rất có ích cho tất cả mọi người, Vậy người Bắc-kỳ nên mua mà xem, lời lẽ nói rất dễ dàng tỏ thiết.

Le Gérant: NGUYỄN-VĂN-LUẬN
Imprimerie du Trung-Bắc-Tân-Văn
Compte l'insertion

Digitized by the Internet Archive in 2010 with funding from The Getty Research Institute (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)